

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Drugi dan rada
24. novembar 2017. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Veroljub Arsić, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
*   *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 103 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 107 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da su sprečeni da sednici prisustvuju sledeći narodni poslanici: Dejan Radenković, prof. dr Žarko Obradović, Nada Lazić, Ivan Bauer, Muamer Bačevac, prof. dr Vladimir Marinković i Jasmina Karanac.

Nastavljamo rad po redosledu prijava za reč u zajedničkom jedinstvenom pretresu o predlozima zakona iz tačaka 1–4. dnevnog reda.

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da današnjoj sednici prisustvuju: prof. dr Zorana Mihajlović, potpredsednik Vlade i ministar građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; dr Dušan Vujović, ministar finansija; Miodrag Poledica i Zoran Lakićević, državni sekretari u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; Nenad Mijailović, državni sekretar u Ministarstvu finansija; Tatjana Jovanović, Darinka Đuran, Jovanka Atanacković, pomoćnici ministra građevinarstva, saobraćaja i

infrastrukture; Branko Drčelić, vršilac dužnosti direktora Uprave za javni dug Ministarstva finansija; Radojko Obradović, posebni savetnik ministra građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; Marko Blagojević, vršilac dužnosti direktora Kancelarije za upravljanje javnim ulaganjima; Vesna Laković, viši savetnik u Sektoru za međunarodne odnose u Ministarstvu građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture.

Prelazimo na tačke 1–4. dnevnog reda (zajednički jedinstveni pretres):

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O OSNIVANJU TRANSPORTNE ZAJEDNICE,

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O ZAJMU ZA KREDIT ZA POVLAŠĆENOG KUPCA ZA PROJEKAT MODERNIZACIJE I REKONSTRUKCIJE MAĐARSKO-SRPSKE ŽELEZNIČKE VEZE NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE ZA DEONICU BEOGRAD CENTAR – STARA PAZOVA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE, KOJU PREDSTAVLJA MINISTARSTVO FINANSIJA, KAO ZAJMOPRIMCA I KINESKE EXPORT-IMPORT BANKE, KAO ZAJMODAVCA,

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O ZAJMU IZMEĐU KFW, FRANKFURT NA MAJNI, I REPUBLIKE SRBIJE, KOJU PREDSTAVLJA MINISTAR FINANSIJA, ZA PROGRAM VODOSNABDEVANJA I KANALIZACIJU U OPŠTINAMA SREDNJE VELIČINE U SRBIJI V i

– PREDLOGU ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O IZMENAMA I DOPUNAMA FINANSIJSKIH UGOVORA 23.761, 24.745, 25.002, 25.198, 25.497, 25.610, 25.872, 81.657 I 82.640 IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE INVESTICIONE BANKE.

Reč ima narodni poslanik Nemanja Šarović.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, danas imamo spojenu raspravu o četiri zakona, i to je, nažalost, nešto što je postalo praksa.

Sva četiri zakona su predložena po hitnom postupku. Hitan postupak bi morao biti, i treba da bude, izuzetak i, u skladu sa Poslovnikom, on je moguć samo kada se uređuju pitanja i odnosi nastali usled okolnosti koje nisu mogle da se predvide. To je prvi uslov. Onda ima još nekoliko alternativno postavljenih uslova, ali to je pokazatelj da, jednostavno, mi u Vladi nemamo bilo koga ko može da predvidi, očigledno, duže od nedelju dana unapred.

Ugovor o kom se najviše juče ovde vodila diskusija je, svakako, Ugovor o snivanju Transportne zajednice. Mi smo čuli od strane i ministra i predstavnika vladajuće koalicije čitav niz neistina koje se odnose na ovaj ugovor i ja ću se truditi sada da govorim o suštini.

Pre svega, ako već pričamo o Ugovoru o osnivanju Transportne zajednice, kakav je to akt po svojoj suštini? To je međunarodni, međudržavni ugovor. Jedna od strana potpisnica je Kosovo. Dakle, da se mi ne lažemo da li je to formalno priznanje, možda formalno priznanje nije, ali je to međudržavni ugovor kakav potpisujemo i sa drugim stranama potpisnicama. I to je ono što je potpuno jasno. Ovo je definitivno još jedan korak ka zaokruživanju nezavisnosti Kosova. To je, kao što znate, i protivustavno, i protivzakonito, i za to ćete odgovarati kad-tad.

U pokušaju da obrazloži zašto je bitno da se ovakav ugovor potpiše ministar Mihajlović je rekla kako je on potreban radi prevazilaženja „nefizičkih barijera“.

Rekli ste, gospodo Mihajlović, kako nam stoji dugo roba na granicama i da ćemo kao zemlje Zapadnog Balkana to pitanje sada rešiti. Problem je u tome što je među tim zemljama, kako vi kažete, Zapadnog Balkana, odnosno među tim državama, i Kosovo. Ne Kosovo i Metohija, nema tu reči o bilo kakvim privremenim institucijama, već Kosovo, čiju državnost vi zaokružujete iz dana u dan.

Drugo pitanje – ako Kosovo ne priznajete kao nezavisnu državu, o kakvim granicama pričate? Ima li onda granice između centralne Srbije i Kosova i Metohije? Za nas iz SRS nema, ali ste vi iz SNS uveli i granicu, i carinu i policiju. Prema tome, mislim da je to potpuno jasno.

Vi ste tvrdili da je ovo statusno neutralno. Ako je statusno neutralno, zašto onda smeta Kosovu i Metohiji da kao deo teritorije Republike Srbije primenjuje ovaj ugovor i da svoja prava crpe iz toga što će Srbija, kao država kojoj pripadaju, potpisati taj ugovor a oni crpeti ta prava? A ne, Kosovo mora stalno posebno, oni potpisuju za sebe.

Vi im dajete prerogative države, to je najbitnije. Pustite vi da li je statusno neutralno ili nije. Kakva ovlašćenja dobijaju ovim? Kakvi se odnosi formiraju? Ovo su sve državni prerogativi. Ovo nije prerogativ lokalne samouprave. Ne potpisuje lokalna samouprava, ne potpisuje region Ugovor o Transportnoj zajednici. To čine države, a vi činite sve da od Kosova i Metohije, u što je moguće kraćem roku, napravite državu.

U članu 2. na 119. strani skupštinskog materijala... Jer vi ste, nažalost, gospođo Mihajlović, juče pokušali iz neprijatne situacije da se izvučete tako što ste rekli – pa ne znam ja šta piše u vašem materijalu. Ne, mi ne znamo šta piše u vašem. I ne zanima nas. Vi ste došli u Narodnu skupštinu i jedini validan materijal o kome se diskutuje i o kome se glasa je materijal kod narodnih poslanika. Ako imate neki drugi, vi ste morali da ga uzmete.

Član 1. tačka c) kaže – nijedan od termina, reči ili definicija koji se koriste u Ugovoru, uključujući anekse i protokole, ne predstavljaju priznanje

Kosova od strane Evropske unije. Ovde se Evropska unija ograđuje! Pa dalje kaže – niti predstavljaju priznanje od strane pojedinačnih država članica EU koje potpisuju ovaj ugovor a koje nisu priznale Kosovo. Ovde se EU, zahvaljujući pet država koje nisu priznale nezavisnost Kosova, ograđuje od toga, ali ovako nešto ne postoji u ime Srbije. Srbija se od toga nije ogradila. Jednostavno nije, i to je ono što piše u Ugovoru.

Zatim kaže, 198. strana – do kraja prvog prelaznog perioda Kosovo će sprovesti sve pomorske zakone. Donose zakone u Skupštini republike Kosovo i nastaviće to da rade.

Sledeća tačka kaže – državljani Kosova i brodske kompanije osnovane na Kosovu. Je li ovo statusno neutralno? Da li i to ne liči na prerogative državne vlasti? I tako dalje. Nekoliko puta, 17-18 puta se na ovoj strani pominje Kosovo i daju mu se apsolutno sva prava kakva će imati i Srbija.

Ja vas pitam – mogu li postojati državljani Kosova ako nema države Kosovo? Ima li državljanstva bez države? Ima li države bez teritorije? Ja mislim da nema. I u pravnoj teoriji definitivno nema. Ne znam koju ste vi školu završili, mislim da pravnik niste i znam da ste profesor na ovom čuvenom privatnom univerzitetu koji je toliko popularan da je morao i naziv da menja da ga ne bi više povezivali u javnosti sa diplomcima i doktorandima koji su, između ostalog, i deo Vlade u kojoj vi sedite. Takav je nivo da su morali i ime da promene da bi pokušali da zamaskiraju tragove. Pravno gledano, ovo je nešto što je potpuno jasno.

Vi ste, zatim, pokušali juče da iznesete nekoliko neistina – ne pokušali, nego ste ih izneli – opet obrazlažući ovaj zakon, i rekli ste kakav je bio državni BDP i da javni dug Srbije nikad nije bio veći nego 2014. godine, kada je Aleksandar Vučić preuzeo vlast, i kako je sad on izuzetno smanjen. To jednostavno nije tačno.

Pre svega, SNS i Aleksandar Vučić su vlast preuzeli 2012. godine. E sad, što se u tom trenutku Aleksandar Vučić uplašio odgovornosti i što je smatrao da je Ivica Dačić kvalitetnije rešenje za predsednika Vlade, to je njegov problem, ali je u toj Vladi – je l' tako, gospodo socijalisti? – sedeo pretežni deo, većinu su imali ministri iz SNS-a. Kao što ste i poslaničku većinu imali u Skupštini, ali niste imali dovoljno kvalitetnog kadra, očigledno, da preuzmete i neke druge ingerencije.

Istine radi, evo ovde zvaničnih podataka Ministarstva finansija, Uprave za javni dug. Ovo je nešto do čega svaki građanin Srbije može da dođe. I nemate vi jedini pravo na istinu. I ovo je dokaz da ste juče izneli neistinu u Skupštini, čak i u tom delu o kojem ste pričali.

Aleksandar Vučić je preuzeo funkciju predsednika Vlade 27. aprila 2014. godine. Javni dug je tada bio 62,7%, učešće javnog duga u BDP-u. Kada je javni

dug Srbije dostigao svoj najveći nivo u procentu? U decembru 2015. godine, kada je bio 76% BDP-a, i to nakon godinu i po dana mandata Vlade Aleksandra Vučića.

Danas, kada je otišao Vučić, makar formalno, pa je predsednik Vlade Ana Brnabić, u septembru 2017. godine učešće javnog duga u BDP-u palo je na 64,7%. To su takođe zvanični podaci Ministarstva finansija i Uprave za javni dug. Ali je i dan-danas javni dug veći nego što je bio onda kada je Aleksandar Vučić preuzeo vlast.

Na stranu to. Kada je SNS 2012. preuzela vlast, tada je javni dug bio 56,2%. Danas je taj javni dug 64,9% po poslednjim podacima za oktobar 2017. godine. Jutros sam gledao, javni dug Srbije iznosi 2.962 milijarde dinara. I porastao je enormno, za nekih desetak milijardi evra, otkako ste vi preuzeli vlast. To su zvanični podaci državnih organa Republike Srbije i to je pokazatelj da vi svesno i namerno, jer su vam dostupni ovi podaci, obmanjujete građane Srbije, pokušavajući da se predstavite u boljem svetlu nego što jeste. Kao što ste juče pričali o bivšem režimu pa kažete – ništa se nije radilo 2012, 2013. i 2014, to nas je zateklo 2015. godine. A taj bivši režim ste vi, i taj bivši režim su takođe i vaši današnji koalicioni partneri.

Prema tome, kada pričate o bivšem režimu, gospođo Mihajlović, vi ste, kao saradnik i Labusa i Mladana Dinkića, upravo taj režim koji je najviše zla naneo Srbiji.

Da kažem nekoliko reči i o ovom zakonu o potvrđivanju ugovora oko vodosnabdevanja. Vi se zadužujete... Imamo jedno zaduženje od skoro 300 miliona evra, imamo drugo zaduženje od 17 miliona evra i praktično se na svakoj sednici Narodne skupštine Republike Srbije mi zadužujemo. Vi tvrdite, juče ste tvrdili, da je nezaposlenost pala sa 27,6% na nekih 11%. Praktično 16% nezaposlenih ste vi zaposlili. Tvrdite da u javnim preduzećima nema zapošljavanja, da u državnoj upravi nema zapošljavanja, znači da su se ovi ljudi zaposlili u privatnom sektoru, u privredi. Ako imamo 16% novozaposlenih – pazite, ne 0,6%, ne 1,6%, nego 16% – pa gde je nagli skok BDP-a? A zaposleni su, nemaju gde drugo nego u privredi. To pokazuje da je i ovo obmana.

Još su komunisti, koji su prethodnica vaših koalicionih partnera, rekli – statistika naša dika, što poželiš ona slika. Time se bavite i vi. Suštinskog pada nezaposlenosti nema. Možete vi skidati ljude sa biroa na ovaj ili onaj način, ali je ovo još jedna obmana. Ako imate porast priliva u budžetu, ako Srbiji odlično ide, ako se otvaraju fabrike, zašto se zadužujete? Uradite to iz priliva, uradite to iz sopstvenih sredstava. Uradite to iz onoga što ste zaradili umesto da naredne generacije zadužujete.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, juče i danas čujemo najstrašnije optužbe na račun gospođe Zorane Mihajlović, Vlade Republike Srbije i Aleksandra Vučića o tome kako, navodno, mi iz SNS-a priznajemo nezavisnost Kosova i Metohije. Evo ja ću sada – zbog građana Srbije, ne zbog narodnih poslanika, pošto oni imaju svoj stav od koga ne žele da odstupe iz dnevnopolitičkih razloga – da kažem kako stoje stvari.

U engleskoj verziji ovog ugovora na samom početku, ono što su kolege iz SRS-a rekle da nije tačno, stoji zvezdica. Dakle, na prvo pominjanje reči Kosovo u engleskoj verziji ovog ugovora stoji zvezdica, a na kraju te stranice fusnota u kojoj jasno stoji da se pod terminom Kosovo ne prejudicira status Kosova kao nezavisne države, odnosno da se Kosovo tretira, što je jako bitno za Republiku Srbiju, kao sastavni deo Republike Srbije, u skladu sa Rezolucijom 1244.

Dalje, u članu 3. Predloga zakona, koji je sastavni deo onoga o čemu ćemo mi danas glasati, Republika Srbija je podnela depozitaru ovog ugovora deklaraciju sledeće sadržine, u kojoj se kaže da je teritorija Kosova i Metohije u sastavu Republike Srbije i da se na osnovu Rezolucije Saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija 1244 nalazi pod međunarodnom upravom. Potpisivanje i izražavanje pristanka na obavezivanje Republike Srbije na Ugovor o osnivanju Transportne zajednice ne može se tumačiti kao priznavanje nezavisnosti Kosova, pa ona zvezdica, a ispod toga fusnota da se primenjuje Rezolucija 1244.

Ono što je jako bitno, sastavni deo...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega.)

Evo, završavam.

Sastavni deo ovog ugovora koji ćemo mi danas da ratifikujemo i izglasamo jeste i izjava, što je jako bitno, same EU kao jednog od potpisnika ovog ugovora da Kosovo i Metohiju ne tretira kao nezavisnu državu. I nemojte od naših prijatelja u svetu da stvarate neprijatelje. Pet država članica EU nije priznalo nezavisnost Kosova i Metohije i zahvaljujući njima EU se obavezala da Kosovo i Metohiju, kada je u pitanju ovaj ugovor, ne tretira kao nezavisno...

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

Po Poslovniku, narodni poslovnik Nemanja Šarović.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, vi ste i danas, kao i juče, izgleda odlučili da nećete poštovati Poslovnik o radu Narodne skupštine.

Ne znam da li vam je to poznato, ali vreme za izlaganje replike nije neograničeno. Ono je u skladu sa Poslovníkom dva minuta. Dva minuta! Na stranu što je sporno i pravo na repliku, ali ajde da to ne sporimo. Vi ste dozvolili skoro tri minuta da Aleksandar Martinović kao šef poslaničke grupe SNS zloupotrebljava pravo za koje se javio po Poslovníku. Svakoga iz opozicije,

pogotovo mene, prekidate odmah. Bez upozorenja, na dva minuta i 00 sekundi isključujete mi mikrofon.

Ako ćete da budete rigidni, budite rigidni prema ovima iz vlasti, prema ovima koji sad dobacuju. Jer bolje je dobacivati nego se javiti za reč pa reći nešto pametno, tako oni misle.

Dakle, gospodine Arsiću, juče ste dozvolili da Maja Gojković govori šest minuta iako je imala na raspolaganju dva, danas ste dozvolili da Aleksandar Martinović govori tri minuta iako na raspolaganju ima dva. Član 104 je član o kome pričam, da ne biste rekli posle da ne znate o čemu se radi, iako biste morali znati kao predsedavajući.

Vi odlučujete o pravu na korišćenje, ne po osnovu slobodne volje, odlučujete na osnovu činjenica, dužni ste da radite u skladu sa Poslovníkom, ali kako kaže član 104, replika ne može da traje duže od dva minuta. Dva minuta je na raspolaganju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Šaroviću, kada je u pitanju ta minutaža, vezano za replike, nikad nisam gledao da li je vlast ili opozicija. Možda je vama smešno, jer se vi politikom, izgleda, bavite zato što je vama nešto smešno. Meni nije. I uvek sam puštao poslanike, bez obzira na to da li podržavaju Vladu ili ne podržavaju, da kažu ono što misle u toku replike.

(Nemanja Šarović: Replika.)

Nemate pravo na repliku. I, kao po običaju, nikad ne govorite istinu.

(Nemanja Šarović: Po Poslovníku.)

Ne može da bude povreda Poslovníka ...

(Nemanja Šarović: Po Poslovníku.)

Pa ne možete...

Reč ima ministar Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Ovako, radi istine, koja je samo jedna i uvek jedna, i nema više istina, i nema ovde nikakvog ličnog mišljenja ili raznih tvrdnji nego onoga što piše u Ugovoru o Transportnoj zajednici zemalja Jugoistočne Evrope, na svim mestima gde se Kosovo pominje kao ugovorna strana, država, znači u preambuli, na početku Protokola za Kosovo, u Aneksu 5 i kod potpisnika, postoji i zvezdica i fusnota onako kako je to uređeno Rezolucijom. U samom *Treaty*-ju, odnosno u samom ugovoru ne mora na svakoj strani to da stoji budući da već stoji u preambuli.

I potpuno je jasno iz svega, iz politike koju vode Vlada Republike Srbije i predsednik Republike Srbije da niti smo niti ćemo priznati ni u jednom trenutku nezavisnost Kosova i Metohije. Ne koristimo pitanje nezavisnosti Kosova i Metohije u dnevno-političke ili bilo kakve političke svrhe i u tome se razlikuje

Srpska napredna stranka, ova Vlada, predsednik Srbije u odnosu na mnoge druge, pa i poslaničku grupu koja ovo na ovaj način pokušava da predstavi.

Ovaj ugovor je veoma važan i za građane i za privredu. Srbija jeste na dobrom putu. Ono što jeste bilo u privredi i ekonomiji Srbije pre četiri godine, pet godina, danas više nije tako. Danas smo poznati i priznati u svetu. Danas možemo zaista da stojimo sa svima, i sa NR Kinom, i sa Rusijom, i sa EU, i sa SAD, i poštovani smo i predstavljamo faktor stabilnosti celog regiona. Zato je ovaj ugovor važan, jer je za privrednike, za investicije, za nova radna mesta važan ambijent i stabilnost koju Vlada pravi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik...

(Nemanja Šarović: Po Poslovniku.)

Po Poslovniku? Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Arsiću, ja sam se još maločas javio po Poslovniku i dužni ste bili odmah da mi date reč. Poslovnik kaže da narodni poslanik ima pravo da usmeno ukaže na povredu u postupanju predsednika Narodne skupštine i da ima pravo da to učini odmah po završetku izlaganja prethodnog govornika.

Vi ste povredili, gospodine Arsiću, dostojanstvo Narodne skupštine, uvredili ste mene u svom obrazloženju i povredili ste na taj način i Poslovnik o radu Narodne skupštine.

Nemate vi pravo da iznosite uvrede. Ako kažete nekome da je njegov običaj da laže, da je njegov običaj da iznosi neistine, to je uvreda, gospodine Arsiću. Možda za vas lično nije, ali za prosečnog, normalnog građanina Srbije jeste. I kada primenjujete Poslovnik, vi ne možete polaziti od sebe. Ako za vas lično to nije uvreda, u redu, vi dozvolite da to vama drugi govore, ali ne možete se na taj način odnositi prema drugim narodnim poslanicima; jednostavno, nemate pravo.

Ne možete reći ni to – nema povrede Poslovnika pored mene. Pa šta ste vi? Jeste li vi nepogrešivi, jeste li vi neko božanstvo? Da li vam ta stolica na kojoj sedite daje neke posebne moći? Ne, ne daje. I vi ste čovek od krvi i mesa, i vi možete da povredite Poslovnik. I, uvredivši me, povredili ste ga. Napravili ste grešku. I, umesto da priznate, vi srljate dalje u grešku. Prema tome, jedanput priznajte kada niste u pravu.

Sledeća stvar. Tražim i repliku na izlaganje gospođe Mihajlović, jer je takođe rekla, povodom mog izlaganja, da iznosim neistine i da ono što sam izneo nije tačno. I to je primer za šta se dobija replika, a vi ste maločas rekli kako nikada ne gledate na vreme i kako svim poslanicima dajete pravo da kroz repliku kažu šta imaju. Evo vam prilike, gospodine Arsiću, da to pokažete i na delu.

PRESEDAVAJUĆI: Evo, istine radi, kolega Šaroviću, pravo na reklamiranje Poslovnika je dva minuta; vi ste govorili dva minuta i 15 sekundi i nisam vas opomenuo.

(Nemanja Šarović: Jedanaest sekundi.)

Petnaest. Evo, neka bude 11, ali vas nisam opomenuo.

Ne možete vi da kažete meni i da me optužujete za nešto što ne radim i zabranjujete mi da kažem da to nije istina. Znači, niste ni vi baš bezgrešni. Možda ja i pogrešim neki put nešto, ali ono što je razlika između mene i vas ...

(Nemanja Šarović: E, ogromna je.)

Jeste, ogromna je, u pravu ste. Ja i ako napravim grešku, duboko sam ubeđen da sam u pravu, za razliku od vas.

(Nemanja Šarović: Replika ministarki Mihajlović.)

Nemate pravo na repliku.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJIA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Uvaženi predsedavajući, uvažena potpredsednice Vlade, ja bih kao narodni poslanik i čovek koji dolazi iz najlepše opštine u Srbiji, a to je opština Svrljig, koja se nalazi pored najlepšeg grada u Srbiji, a to je grad Niš, a izabran sam kao poslanik Ujedinjene seljačke stranke ali na listi sa SNS, sa nosiocem liste našeg predsednika gospodina Aleksandra Vučića, kao i dosad, ja sam uvek kao narodni poslanik podržavao sve ove predloge zakona. Znam i vidim, vidi se i u mojoj opštini i na jugoistoku Srbije da se veoma, veoma radi i na infrastrukturi, na upošljavanju ljudi, na zadrukarstvu, na svemu onome što nije rađeno do 2012. godine.

Ja ću danas podržati sve ove predloge zakona gde se daje mogućnost da se dobiju sredstva uz pozajmicu, uz veoma kvalitetne kamate, i na taj način nastaviće da se radi na infrastrukturi u Srbiji, železnici, putevima i svemu onom što vredi i što je potrebno. Znam da će deo pruge od 35 km biti urađen – normalno, uz podršku ovog zajma – i znam da će to dati podršku da naša Srbija i naša privreda krene mnogo brže i mnogo bolje u narednom periodu i zbog toga ću podržati ovaj predlog zakona.

S druge strane, predlog i pomoć da se dobiju sredstva za rešavanje vodosnabdevanja gradova srednje veličine je za nas veoma bitan, jer znam da je veliki problem loša kanalizaciona mreža, loša vodovodna mreža i, što je najgore, postojanje azbestnih cevi. Zato ću svim srcem podržati i ovaj predlog, da se ova sredstva obezbede i da se pomogne ljudima kojima je to potrebno.

Kao što sam malopre rekao, dolazim iz Svrljiga, koji je za mene, a sigurno i za veliki broj ljudi, jedna od najboljih opština u Srbiji. I kod nas će se u narednoj godini raditi na rešavanju problema vodosnabdevanja i promeni azbestnih cevi, i to ćemo zajedno raditi sa Vladom Republike Srbije, sa

Kancelarijom za ulaganja, jer ćemo i ovde dati podršku sredstvima koja će se obezbediti za izgradnju svih delova naše zemlje Srbije, a evo na ovaj način, kroz ovaj program obezbediće se sredstva i za opštine kao što je moja opština, kao što je Knjaževac, kao što je Sokobanja, Bela Palanka, sve opštine na istoku i jugoistoku Srbije, o svim tim opštinama se radi.

Sredstva koja se sada ovde uzimaju, daje se mogućnost da se uzmu uz veoma povoljne kamate, biće uložena i uložena su kroz program Kancelarije direktora Marka Blagojevića. Kod nas je urađena kompletna rekonstrukcija škole. Preko 600.000 evra je urađeno, a dogovoreno je da ćemo sada nastaviti sa izgradnjom i sportske odnosno fiskulturne hale koja je započeta još davne devedeset i neke godine. Mi ćemo sportsku halu sada završiti iz ovih sredstava. Zbog toga podržavam i vas, ministarka, podržavam i našu Vladu i podržavam i našeg predsednika Srbije, jer se vidi iz svega priloženog da se u Srbiji radi, da se gradi i da se ulaže. Ovde govorim za jugoistok Srbije, jer tamo se stvarno mnogo više radi nego što je rađeno do 2012. godine.

Svi živimo ovde u Srbiji i vidimo da mnogo stvari ide nabolje. Zbog toga su sve ove pozajmice, ovi krediti koji se uzimaju, jeste da je to zaduživanje za određena sredstva sutra naših potomaka, ali to su obavezne stvari koje moramo uraditi, jer da bismo nešto ostavili za tu decu mi moramo to izgraditi. A mi imamo veliki broj kredita koji su, i govorili smo o tome kako je to sve rađeno nenamenski, kako je rađeno loše, kako je nešto uzimano a ništa nije rađeno već je od toga neko imao korist, ovajdio se neki prethodni, koji je bio na nekim mestima kao što ste danas vi, kao što je to predsednik Vučić i kao što je Vlada Republike Srbije koju vodi gospođa Ana Brnabić.

Mislim da sve ove predloge koje ste sada predložili treba svi da podržimo, jer je ovo jedini način da odradimo i da pomognemo našoj zemlji, da obezbedimo za našu decu bolju budućnost, jer ulaganje u infrastrukturu, ulaganje u rekonstrukciju škola, u izgradnju bolnica, kliničkih centara, to je sve ono što nama treba.

Evo ovih dana, govorio sam, završen je put i prema Staroj planini. Očekuje se da će se nastaviti put, iz takvih sredstava, od Pirota, Bele Palanke prema Staroj planini, gde ćemo imati šansu za razvoj turizma, za razvoj poljoprivrede, jer sa dobrim putevima dolaziće i veliki broj ljudi. Imamo mogućnost da se na takav način obezbede sredstva i za obnavljanje, pojačavanje kapaciteta niškog aerodroma, jer smo svedoci da je niški aerodrom jedan od najboljih aerodroma u Srbiji, gde dolazi veliki broj ljudi iz celog sveta.

Još jednom, ja ću vas svim srcem podržati, uvažena potpredsednice Vlade, podržaću ovaj set zakona i kao poslanik USS glasaću za sve ovo, jer znam da je ovo ulaganje u budućnost, za našu Srbiju i za našu decu. Hvala još jednom.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Poštovani poslaniče, hvala što ste govorili i o onim putevima koji nisu samo glavni putevi i koridori, koji nisu samo auto-putevi, jer je važno da građani u Srbiji, a verujem da u stvari građani i građanke Srbije vide da se u Srbiji puno radi i ulaže u regionalne puteve, lokalne puteve, seoske puteve. Prošle godine, odnosno 2017. godine je uloženo samo u održavanje regionalnih puteva sedam milijardi dinara. Mi smo se i dodatno zadužili kod međunarodnih finansijskih institucija i rehabilitujemo hiljadu kilometara puteva. Mislim da nikada nije dovoljan broj kilometara izgrađenih puteva, ali je jednako važno pored auto-puteva imati i sve druge puteve.

Kada ste pomenuli komunalnu infrastrukturu, radi se i kroz Kancelariju za javna ulaganja, ali se isto tako radi i kroz ovakve projekte, odnosno ovakve ugovore o kojima danas raspravljamo. Recimo, u Kikindi imamo prisustvo arsena. To je razlog zašto ovo radimo. U Paraćinu imamo nestašicu vode. U Vrbasu imamo neadekvatnu vodu. U Knjaževcu imamo velike gubitke, 70% su gubici u Knjaževcu, u njihovom vodovodu. Neophodno je da to sačuvamo i da zaista imamo kvalitetnu komunalnu infrastrukturu da bi ljudi mogli normalno da žive, kao sav normalan svet. Hvala vam što ste to pomenuli.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Vremena koliko je ostalo, gospodine Arsiću?

(Predsedavajući: Trinaest minuta i 18 sekundi.)

Hvala puno.

Prvo o čemu se razmišlja kada je u pitanju ovaj predloženi dnevni red, pogotovu kada je u pitanju hitni postupak, jeste u pravcu koja to tačka zaslužuje da se ovako hitno raspravlja na vanredno zakazanoj sednici. Pošto tu postoje četiri tačke dnevnog reda, svako bi pomislio da je najhitnije da se raspravlja o kreditnim linijama ako je datum dospeća u pitanju, ako je u pitanju realizacija kredita ili bilo koji razlog kako bi se realizovao ovaj kredit ili uslovljenost za promenu kreditnih uslova.

Razmišljao sam o tome da li je to možda ovaj kredit oko rekonstrukcije vodovodne mreže u lokalnoj samoupravi. Nemoguće je da je tolika hitnost, iz razloga što, daleko od toga da nije potrebno izvršiti rekonstrukciju, pogotovo u ovim opštinama, ali ne, kako ministarka kaže, da bi se oslobodilo od arsena. Od arsena se oslobađa tako što na izvorištu vode, u fabrici vode to radite, a ne kroz vodovodnu mrežu, ali imajući u vidu da su to zastareli sistemi, mreža zastarela, azbestne cevi, u svakom slučaju je opravdano da se u ovim opštinama to uradi, pogotovo u dve opštine na prostoru AP Vojvodine, među kojima su Kikinda i

Vrbas. Inače, kvalitet vode je tu katastrofalan, mada ne bi bilo loše da razmišljate što pre da pustite ovu fabriku vode u Zrenjaninu, gde je još katastrofalnije stanje.

Nekako logika stvari govori da je nemoguće očekivati da se tako domaćinski razmišlja od predlagača. Od osobe koja nemilice, zloupotrebljavajući karticu Vlade Srbije, kupuje sebi donji veš, kupuje sebi bižuteriju, nemoguć je takav domaćinski odnos prema ovim kreditima, ali šta da radite. To je moj lični utisak.

Razmišljao sam da nije možda ova kineska Export-Import banka promenila neke uslove, da nisu neki dodatni uslovi, i vidim u materijalu da nisu, kreće se sa projektom modernizacije pruge deonice Beograd Centar – Pazova. Van logike je da osoba koja je na čelu Ministarstva i koja stoji iza ovoga predloga, koja je pre nekoliko dana napravila međudržavni incident tako što je otišla na gradilište za vreme velikog praznika, velike svetkovine, i optužila kinesku stranu kao izvođača da ne ispunjava svoje ugovorene obaveze. To je automatski isključilo bilo kakvu mogućnost opravdanosti hitnosti razmatranja ovih tačaka.

Ima ovde jedna tačka koja u svakom slučaju podrazumeva određene izmene, a to je tačka gde se nekim rednim brojevima, osamdeset dve hiljade ili već kako je to čitao gospodin Arsić, gde ta izmena podrazumeva da je Evropska investiciona banka apsolutni gospodar kada su u pitanju javne nabavke. Evropska investiciona banka daje kredit, daje pomoć, čak je tu i Koridor 10 i sve, ali pod svojom kontrolom apsolutno drži javne nabavke i isključuje mogućnost žalbe po pitanju javnih nabavki. To je nešto što se odranije znalo. Mi srpski radikali ukazivali smo na nepovoljnost tih kredita, međutim, šta da radimo.

Nepovoljan je i ovaj kredit koji se dobija za rekonstrukciju lokalne samouprave. Tu je zajmoprimac Republika Srbija. Lokalna samouprava dobija 70% koje treba da vrati, a 30% kao donaciju od Republike Srbije. Ali Republika Srbija vraća kompletan dug prema zajmodavcu. I to je činjenica, to piše u materijalu. To što vi mislite da će se 70% vratiti od strane lokalne samouprave, pogledajte samo kakva vam je finansijska situacija konkretno u ovim opštinama – Knjaževac, Paraćin, Kikinda i Vrbas. Katastrofalna, kao i u većini lokalnih samouprava. Vi ste bukvalno doveli do kolapsa budžete lokalnih samouprava. To je direktno vaš uticaj, centralne vlasti.

Ono što je ovde veoma interesantno i zanimljivo, to je ova prva tačka, a to je osnivanje Transportne zajednice.

Znate, ima ona priča o gutanju žaba. Kada treba da progutate žabu, ranije su neki koji su moral tražili u crkvama govorili da je najbolje progutati najveću žabu. Ali ovde smo sad u situaciji potpuno drugačije, suprotne teze – polako krenuti sa gutanjem žaba, tako što vam podmetnu najmanju žabu da je lako progutate. Najmanja žaba posle ovakve šokantne odluke i presude Haškog

tribunala, kada se nacija bukvalno našla u šoku, jeste da se krene sa laganim, pužućim priznavanjem Kosova. Kako se to radi? Radi se tako što nametnete neki ugovor, neki sporazum koji neće u prvi plan tako jasno isticati Kosovo kao samostalnu nezavisnu državu. Ona jeste po EU, većini zemalja EU, ali kako će na to da nateraju Srbiju? Najjednostavnije tako što ćete Srbiji objašnjavati da će se u fusnoti, u jednoj zvezdici ili, kako je to Ivica Dačić govorio, pahuljici, nalaziti objašnjenje da to u stvari nije primoravanje Srbije. A jeste privikavanje Srbije i građana Srbije da prihvate ne samo terminološki Kosovo nego potpuno priznanje Kosova kao nezavisne države.

Ovo me podseća na 2004. godinu, kada je čuveni Pedi Ešdaun naterao Vladu Republike Srpske da prvi put u Parlamentu Republike Srpske raspravljaju o genocidu koji se desio u Srebrenici. Tada je to bilo obrazlagano tako da je to jedini put i način da se i Republika Srpska uključi u zajednicu porodice zemalja Evropske unije. Čak je Pedi Ešdaun rekao da nema sreće i nade u tami. I tadašnji predsednik Čavić, Dragan Čavić mislim da se zove i dan-danas, obrazlagao je građanima Republike Srpske da je i te kako bitno i značajno da se raspravlja o tome a to neće imati nikakvu težinu jer znaju svi kakva je istina o Srebrenici. I videli ste kako se ta žaba pretvorila u nešto što je zastalo u grlu svima nama u Srbiji.

Ne radi se ovo da bi sutradan KiM bio prioritet u priznavanju od strane Srbije pod pritiskom EU, nego da se vremenom pripremi javnost, da se kaže – ne vredi više, vidite da je to velika sila, vidite da je to velik pritisak. Amerikanci idu logikom stvari. Oni su priznali Kosovo, nateraće i Srbiju da prizna. Neće, doduše, sve građane Srbije. Neće nas srpske radikale nikad na to naterati. Ali imaju svoje ljude u Vladi Srbije; oni su spremni da urade sve da bi zadovoljili interes Amerikanaca. Zašto? Pa zato što ih oni finansiraju, zato što ih oni dovode.

Zašto sam govorio da me podseća na Republiku Srpsku? Zato što i osoba koja obrazlaže ovaj predlog ima korene u Republici Srpskoj, u istoj Vladi Republike Srpske. Kada je video Milorad Dodik s kim ima posla, odmah je tražio da se oslobodi. Došla kod Miroljuba Labusa, uvozila sirijsku naftu. Ali svako će reći – kakve to veze ima sa Kosovom? Ima, zato što je svaki detalj bitan, veoma, veoma bitan. Sve se radi sa namerom da se Srbija dovede pred svršen čin.

Vi nama ovde objašnjavate da ovo nema nikakve veze sa nezavisnošću KiM, a ovde ima Upravni odbor, ima Savet ministara. Pa to podrazumeva da svaka država, svaka članica daje svog predstavnika u Savet ministara.

Šta vam je kontraargument na pitanje da li je ovo na neki način priznavanje KiM? Kažete – Srbija ima priznanje tako što će sedište ove organizacije biti u Beogradu. Možda bih vam ja lično poverovao, možda bismo se mi srpski radikali jednog trenutka upustili u ozbiljnu raspravu sa vama, ali kada smo videli da ovaj šljam iz DOS-a podržava ovu ideju, jasno nam je bilo da

ovo ne valja za Srbiju. Ovo nimalo ne valja. Da ste najboljih namera, čim oni podržavaju, to znači da ne valja za Srbiju. Zašto? Zato što vas Amerikanci, i jedne i druge, teraju na to. Isti vam je gazda, isti nalogodavac, isti vam je cilj.

Možete vi ovo da tumačite kao oštru diskusiju i napad na ličnost. Nema ovo veze sa ličnosti, osim u onom delu gde je resorni ministar od prvog trenutka, od prvog imenovanja u Vladi Srbije pokazivao jasno svoje namere. Njene namere su bile da se uradi sve ono što američki ambasador naredi. Ono što govori Vučić, pa baš je boli briga za Vučića. Baš je boli briga za predsednika Vlade. Baš je boli briga za predsednika države. Ali koristi u svakom slučaju te floskule da naglasi koliko je odana Aleksandru Vučiću, koliko je odana Vladi Srbije. Pa ne možete da tražite vernog slugu koji je služio više gospodara. Od Miroljuba Labusa, Mladana Dinkića do Aleksandra Vučića, bez obzira na to šta mi mislimo o vašoj politici, moramo da potvrdimo – velika je razlika.

Ne mogu Amerikanci baš da slome Aleksandra Vučića tako da preko noći prizna KiM, bar mi srpski radikali mislimo do dana današnjeg, ali mogu preko ovakvih saradnika da doprinesu, da se preko ovakvih predloga, pogotovo po hitnom postupku, lagano uvodi javnost Srbije, a na kraju krajeva, pre svega, Parlament Srbije, da korišćenjem terminologije Kosovo polako počinje da prihvata to.

Ono što je veoma važno da se napomene kada se raspravlja o ovom najbitnijem pitanju, najbitnijoj tački dnevnog reda, od političkog značaja, mora se reći da mi nemamo nikakve probleme sa susednim državama. Nama je strateški da pomažemo, da razvijamo infrastrukturu prema bratskoj Crnoj Gori. Crna Gora je srpska bez obzira na to šta neko misli ili govori. Proći će vreme. Nemamo mi problema ni sa Makedonijom. Imamo problema kada dolazi do promene vlasti, kada je vlast poslušnik i izvršitelj američke politike.

Kakve su potrebe da mi toliko forsiramo saradnju sa Albanijom? Nemamo mi toliko veliku robnu razmenu. Nije to interes Srbije, osim dobrih političkih odnosa, ali dobri politički odnosi ne podrazumevaju da preko ovakve vrste saradnje mi na neki način priznajemo Kosovo.

Imamo dobru saradnju sa Bosnom i Hercegovinom, odnosno našom Republikom Srpskom. Vi kažete – sve će se obavljati na mostu koji spaja Ljuboviju i Bratunac, „Bratoljub“, kako ste ga nazvali. Baš je interesantan taj naziv. A nemate još ni pristupni put, nemate još pristup tome mostu. Zašto? Zato što ste radili..., jer je to vaš stil rada, uvukli ste čak i Aleksandra Vučića u to. Ne dozvoljavaju ovi iz BiH. Kako možete da pričate o železnici a da se bazirate na nešto što se odnosi na drumski saobraćaj? Nemamo mi problema sa Republikom Srpskom, nemamo nikakvih. Imamo specijalne odnose sa Republikom Srpskom, to je nešto što je evidentno.

Kada je u pitanju javni dug u odnosu na BDP, tu i te kako manipulišete.

PRESEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolega Mirčiću.

Zahvaljujem.

Radoslav Miložičić, povreda Poslovnika.

RADOSLAV MILOŽIČIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Reklamiram član 107.

(Aleksandar Martinović: Kako može? Ušao je sad u salu i diže Poslovnik.)

Ne razumem nervozu u redovima naprednjaka. Dobio sam reč, hvala vam na tome, i reklamiram član 107, da je govornik na sednici Narodne skupštine dužan da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine, i reklamiram član 108, da se o redu na sednici stara predsedavajući, u ovoj situaciji vi.

Gospodine Arsiću, za razliku od predsednice Narodne skupštine i ponekih potpredsednika, po našoj oceni, vi dosta korektnije vodite sednicu. Ali mislim da ste ovog puta preterali i morali ste da opomenete, uz potpuno razumevanje vaših odnosa iz radikala od preko 20 godina, ja to poštuju, ali niste smeli da dozvolite prethodnom govorniku da za bilo koga govori da je šljam, pogotovo za one ljude za koje je on rekao i upotrebio neke gore uvrede i gore izraze.

Tako da vas molim da sledeći put prekinete govornika i oduzmete od njegove grupe vreme koje je govorio, ako vremena ima, ili mu izreknete opomenu. Ako svi tako budemo delili ovde epitete jedni drugima, ne znamo na šta će ova sednica ličiti. Tako da vas molim da slušate šta govornici govore za ovim mikrofonom, jer da je neko to uradio iz Demokratske stranke, dobio bi opomenu, možda bio isključen.

Zaista nije primereno da nekoga ovde nazivamo da je šljam. Ja razumem da vi imate blagonaklone odnose ka radikalima, bili ste u istoj stranci 20 godina, mi se protiv te ideologije borimo 27 godina i borićemo se protiv te ideologije i dalje, ali zaista vas molim da vodite sednicu na način koji je primeren Narodnoj skupštini.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega, prvo moram da vam kažem da se prema svim poslanicima ponašam isto. Nema to nikakve veze, jer evo imali smo problema i sa kolegom Šarovićem maločas, ja sam imao, tako da nemam tih nekih posebnih afiniteta.

Jeste da je kolega Mirčić izgovorio jednu rečenicu, ali na nešto što ne postoji.

(Zoran Krasić: Kako ne postoji?)

Pa ne postoji. Nađite mi u Poslovniku poslaničku grupu DOS i, evo, ja prihvatam da sam kriv.

Povreda Poslovnika, Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam se prvo javio za repliku na izlaganje kolege Mirčića, međutim, moram da reagujem po Poslovniku na izlaganje gospodina Milojičića, koji je rekao da se on 20 godina bori protiv neke mračne ideologije.

Reći ću nešto što nije novo, to je već izašlo u javnost i građani Srbije za ovo znaju, ali evo, gospodine Milojičiću da i vi znate i da vas podsetim. Tadašnji predsednik...

(Predsedavajući: Samo bez ličnog obraćanja, molim vas.)

Da, evo, gospodine Veroljube Arsiću, da prenesete gospodinu Milojičiću, koji se 20 godina bori protiv mračne ideologije rata.

Dakle, tadašnji predsednik Demokratske stranke, gospodin Zoran Đinđić, na Vidovdan 1994. godine uputio je pismo general-pukovniku Ratku Mladiću, načelniku Generalštaba Vojske Republike Srpske. Kaže: Poštovani gospodine generale, u ime svih članova DS-a i u moje lično ime, svim vojnicima, podoficirima, oficirima i vama lično čestitam Dan Vojske Republike Srpske. Vojska Republike Srpske, nastala u ratu za slobodu, primer je kako jedna mala ali narodna vojska može uspešno sačuvati državu i zaštititi narod. Bez obzira na mirovne pregovore, čiji uspeh svi želimo, nama je potrebna snažna vojska kako bi druga strana odustala od namere da nastavi rat. Nadam se da će srpski narod, kao i Vojska Republike Srpske, već sledeći Vidovdan dočekati u miru. S poštovanjem, dr Zoran Đinđić.

E sad vi meni objasnite, gospodine Milojičiću, a evo vam saopštenje od pre dva dana te iste DS. Kaže – presuda Ratku Mladiću je dugoočekivano zadovoljenje pravde i preduslov pomirenja. Srbija i ceo region i danas se suočavaju i žive posledice ratnih zločina devedesetih, a presuda Mladiću je važna jer skida ljagu sa Srbije i njenih građana.

Moje pitanje za DS – vi koji držite stalno lekcije o tome kako ste uvek imali jednu ideologiju, jednu ideju, je li stojite iza reči koje je rekao Zoran Đinđić 1994. godine, kada je trajao rat za slobodu srpskog naroda u BiH, ili iza ovog sramnog saopštenja od pre dva dana, kada kažete, kao i Haški tribunal, da je Ratko Mladić ratni zločinac?

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, Radoslav Milojičić.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Ovo je bila replika od Martinovića, ali nemam problem sa tim, nadam se da ćete biti parlamentarni i da ćete meni dozvoliti da odgovorim na isti način.

Da, Demokratska stranka se 27 godina zalagala za poštovanje prava, vladavinu institucija, za mir i u svetu i u regionu. Mi nismo izazivali ratove, kao što je to radila stranka gospodina Martinovića. Zbog nas ljudi nisu gubili živote, kao što je to radila stranka gospodina Martinovića, zajedno sa Socijalističkom partijom Srbije. I jedino što je gospodin Martinović u životu rekao a da je istinito

to je da je SNS mafijaška i izdajnička organizacija. Ja mu potpuno verujem da je ovo rekao sa potpunim uverenjem. A mogao je da pita i gospodina Zorana Živkovića, koji je tada bio zamenik predsednika Demokratske stranke, vidi ga da sedi ovde. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Evo sad me je gospodin Milojičić potpuno odvuкао od ove replike na izlaganje gospodina Mirčića, ali biće, nadam se, prilike da i gospodinu Mirčiću odgovorim na neke njegove konstatacije.

Gospodine Milojičiću, zbog vas i zbog vaše stranke su ljudi gubili glave ne u Republici Srpskoj, ovde u Beogradu. Ovde u Beogradu je ubijen u vreme vaše vlasti Momir Gavrilović. Ovde, u vreme vaše vlasti, ubijen je policijski general Buha. Ovde, u vreme vaše vlasti, ubijen je visoki činovnik MUP-a Batočanin. U vreme vaše vlasti ubijen je predsednik Vlade Republike Srbije Zoran Đinđić. Taj isti koji je 1994. godine čestitao Dan Vojske Republike Srpske. Jeste li upoznati, gospodine Milojičiću?

Evo pomozite mu vi, gospodine Mirčiću, imate duže pamćenje.

(Milorad Mirčić: Mauzer!)

E, u pravu sam!

Jeste li imali paravojne formacije u BiH koje je vodio Ljubiša Savić zvani Mauzer, koji je direktno polagao račune centrali Demokratske stranke u Beogradu? Sećate li se, gospodine Milojičiću – mislim da se ne sećate, ali ja se sećam – tzv. Sokobanjske deklaracije iz 1992. godine, kada ste rekli, ne vi lično, vi tad niste imali pojma o čemu se radi, ali Demokratska stranka je rekla da je cilj Demokratske stranke da se ujedine sve srpske zemlje: Republika Srpska Krajina, Republika Srpska, Crna Gora, Srbija, i da to bude savez srpskih država.

To je bila zvanična politika Demokratske stranke 1992. godine, a godinu dana kasnije tadašnji predsednik Demokratske stranke je otišao na Pale i zajedno sa Radovanom Karadžićem i generalom Mladićem...

(Neko od poslanika dobacuje: Pojeo vola.)

Sad to što je jeo vola, ne znam je li jeo ili nije jeo, neki vo se vrteo, ali su čekali zajedno Zoran Đinđić, Ratko Mladić, Radovan Karadžić, Biljana Plavšić i Momčilo Krajišnik na Palama avione NATO-a, jer je NATO najavio 1993. godine udare na položaj Vojske Republike Srpske...

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Evo, završavam, gospodine Arsiću.

... Da bi pre dva dana osvanulo sramno saopštenje DS-a, koja kaže – skidamo ljagu sa lica srpskog naroda zato što je osuđen ratni zločinac Ratko Mladić. Pa sram vas bilo, sve vas zajedno!

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 103. Naravno, gospodine Mirčiću, ja jesam svedok i tog vremena. Povređeno je dostojanstvo Narodne skupštine, zloupotrebljena je povreda Poslovnika. Kao neko ko je bio politički aktivan u tom periodu svakako se sećam Mauzera. Sećam se i koalicionihi vlada gde je stranka bivšeg režima imala dva predstavnika, gospodina Perišića, gospodina Grubača itd. Ta vlada je bila vlada Slobodana Miloševića. To su bile te zloglasne devedesete, a u republičkoj vladi su imali gospodina Radulovića, Ce market.

Kao neko ko je bio na Jahorini svojevremeno, o tome nikad nisam pričao, tamo sam susreo celo rukovodstvo stranke bivšeg režima. Tadašnje stranke, koja je nešto vredela. Ideja predsednika te stranke, gde nema nijednog osnivača ovde, čak ni Dragoljub Mićunović nije osnivač, on je napuštao stranku, nemaju nijednog iz '90. godine. Kao neko ko je bio saradnik Demokratske stranke mogu da potvrdim da je celo rukovodstvo boravilo na Jahorini, na Palama, i svakako Mićović, koji je u Upravi za veterinu, može da posvedoči da su bili, da je gospodin Perišić bio i te kako naklonjen Republici Srpskoj, da su se rado susretali.

Tu politiku koju je vodila Demokratska stranka, tadašnja Demokratska stranka, ja pozdravljam. Danas ja nemam ništa protiv Demokratske stranke, ja imam protiv onog što je ona postala. Od Demokratske stranke ostalo je samo ime. Ona se još samo tako zove. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Reklamiram član 27. Poslovnika, a u svakom slučaju radi se i o povredi dostojanstva Skupštine, a i povredi ugleda i kredibiliteta velikog broja građana Republike Srbije, naročito od onih koji su juče pledirali na to da postoji odgovornost za izgovorenu reč.

Podsetiću ovde drage kolege da smo juče čuli da odgovornost za izgovorenu reč podrazumeva da se nešto može kontrolisati dok se ne izgovori; kad se izgovori, gubi se kontrola. Da li onaj koji je izgovorio nešto što je besomučno, da ljudi koji ovde sede, koji su članovi SPS-a, odgovaraju za nečiju smrt, za nečiju pogibiju, za gubitak života, da li odgovornost za izgovorenu reč onaj koji je to učinio uopšte shvata?

Gospodine Arsiću, kao predsedavajući bili ste dužni da sprečite ovakvu vrstu uvreda, jer takvu vrstu uvreda ovi ljudi ne zaslužuju. Jedna partija koja traje onoliko koliko traje, kao što je Socijalistička partija Srbije, ni u kom slučaju ne može odgovarati za bilo šta. Ako postoji neka ili nečija odgovornost, ona može

biti individualna; o tome možemo da pričamo. Kada govorimo o individualnoj odgovornosti, onda treba da govorimo o odgovornosti od 2000. pa do 2012. godine ko, za šta i na koji način treba da odgovara, krivičnopravno pre svega. Zato vas molim da ubuduće sankcionišete, najmanje opomenom, sve one koji na ovaj način vređaju nas poslanike i sve građane Republike Srbije. Hvala.

Ne tražim da se glasa zbog ove povrede.

PREDSEDAVAJUĆI: Ako ne tražite, nisam ni dužan da odgovorim.

Po Poslovniku, Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Dame i gospodo, javljam se na osnovu člana 32.

Gospodine Arsiću, zaista je dobro što ste u ovom momentu malo fleksibilniji prema primeni Poslovnika, jer ako postoji neko mesto na kojem treba da govori na način na koji danas deo poslanika govori, onda je to Narodna skupština. Mi zaista moramo da žigošemo sve one koji su juče izašli sa saopštenjima gde su podržali sramnu antisrpsku presudu izrečenu u Haškom tribunalu srpskom generalu Ratku Mladiću.

Sramota je da postoje političke partije i njihovi predstavnici koji dele to mišljenje. Uverena sam da će ih narod na narednim izborima kazniti i da nikada više neće biti u Narodnoj skupštini, jer ne postoji toliko ljudi u Srbiji koji misle da je haška presuda srpskom generalu nešto što je dobro. Naprotiv, vidi se da se cela Srbija uzburkala, da cela Srbija misli da je ovo sramna presuda i da je konačno svima jasno da je to čudo u Tribunalu zapravo antisrpska tvorevina formirana samo da bi se tamo sudilo Srbima.

I ova naša današnja rasprava govori u prilog stavu Srpske radikalne stranke da država najhitnije mora da formira naučni institut gde bi se naučnici patriote bavili analizom presuda Haškog tribunala, jer je veoma važno da bar mi u svojoj državi napravimo tu analizu i da ostane za istoriju, da bi se takvim naučnim delima poništila ova formalna odluka Haškog tribunala, ne samo generalu Mladiću nego i svim ostalim nevinoosuđenim Srbima.

Dobro je da naš predsednik Vojislav Šešelj radi na tome. On je već objavio osam naučnih dela gde je analizirao presude Haškog tribunala, ali sam jedan čovek to ne može. Zato treba svi narodni poslanici da apeluju prema vlasti da se osnuje ovakav jedan institut i da svi zajedno žigošemo sve političke partije, na čelu sa DS i njihovim sramnim jučerašnjim saopštenjem, koji su solidarni sa antisrpskim Haškim tribunalom. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, Radoslav Milojičić.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala, gospodine Arsiću. Drago mi je, što je rekao i prethodni govornik, da ste malo fleksibilniji, pošto su ovo izuzetno važne teme.

Ovo su izuzetno važne teme i mi možemo ovde da govorimo o svemu, ali moramo da budemo svesni činjenice šta je istina. A istina je da su zbog crveno-crne koalicije '90-ih ljudi ostajali bez posla, da su nam uvedene sankcije, da su se dešavali ratovi, da su vadili pištolje na studente. Istina je da smo bili odsečeni od sveta. Istina je da je država bila država šverca. Istina je da smo, tj. tadašnja crveno-crna koalicija je građanima ostala dužna 11 penzija, 14 plata. Istina su Dafina i Jezda. To je istina kojom se danas ponosi Aleksandar Martinović, koji je, gle čuda, promenio ime, ali on i njegova stranka su ostali isti, ostali su ona stranka koja se divi ratnim zločincima.

Demokratska stranka osuđuje sve ljude koji su činili zločine, bez obzira na njihovo versko, političko i nacionalno opredeljenje. Demokratska stranka se i tada, '90-ih, zalagala za mir u regionu, da se sukobi reše za zelenim stolom, a drugi su automatskim puškama i pištoljima, kao SPS i kao sada SNS a tada radikali, išli i potpirivali te sukobe. Zbog toga smo bili odsečeni od celog sveta. Zbog toga su bombardovali Srbiju, s razlogom ili ne. Vi ste doveli do toga da ljudi ratuju međusobno, SPS i SRS, današnja SNS.

To su činjenice, da su mladi ljudi pobjegli glavom bez obzira iz ove zemlje, da su nam bombardovali zemlju. To su činjenice i od toga ne možete da pobjegnute. A dok su ljudi gubili živote, vaši lideri su uzimali stanove na grbači naroda. To su činjenice.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 27, gospodine Arsiću.

Kad smo kod stanova, niko više stanova od Dragana Šutanovca, predsednika Demokratske stranke, nema. I vi ste poslednji koji treba da pričate o bilo čijim stanovima.

Što se tiče tog famoznog potezanja pištolja na studente, to je bilo, to je činjenica, to svi znaju, ali tad niko nije poginuo. Ljudi su počeli da ginu na ulicama Beograda kad ste vi preuzeli vlast. Dakle, posle 2000. godine počeli su da ginu policijski generali, policijski funkcioneri, a tako ste obezbedili bezbednost građana Srbije da vam je 2003. godine poginuo, na vaše oči, i predsednik Vlade, na žalost svih građana Srbije.

Što se tiče tih '90-ih godina, to vam je već rekao Marijan Rističević. Demokratska stranka je imala ministre u saveznim vladama, u republičkim vladama, sve do 2000. godine. I podržavali ste politiku koja je vođena tokom tih '90-ih godina.

Što se tiče šverca, što se tiče kriminalnih radnji, evo, pomenuli ste gospodina Zorana Živkovića, ja mislim da se on u šverc najbolje razume. Sve o

švercu tokom '90-ih godina, za vreme sankcija, za vreme embarga, on će detaljno da vam objasni.

Što se tiče automatskih pušaka, Demokratska stranka je sa svojim SS odredima automatskim puškama upadala ovde u Narodnu skupštinu, upadali ste u Narodnu banku Srbije, upadali ste u Saveznu upravu carina. I, uzgred, da vas pitam, i vas i Šutanovca i sve ostale – gde je preko 60 umetničkih slika iz Narodne skupštine koje ste ukrali, odneli svojim kućama ili prodali 5. oktobra 2000. godine? Dakle, gde su umetničke slike koje su krasile ovaj dom decenijama, a koje su volšebno nestale 5. oktobra 2000. godine? To ste radili vi iz Demokratske stranke.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

Ali vreme automatskih pušaka i krađe umetničkih slika je prošlo. To zapamtite.

PRESEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Srpska radikalna stranka je ponosna na učešće naših dobrovoljaca u poslednjim otadžbinskim ratovima i čak ni Kenin Haški tribunal nije uspeo da dokaže ni jednu jedinu krivicu ni jednog jedinog dobrovoljca Srpske radikalne stranke koji je bio umešan u neki ratni zločin.

Što se tiče nošenja pištolja, znate, kod Srba su muškarčine uvek nosile pištolje, a muške kukavice poput Zorana Đinđića su zvale da se bombarduje Srbija, pozivale zapadne sile, svoje prijatelje, da bombarduju Srbiju. I vi ste ga, njegovi sledbenici, ubili. Zato nećete da se ispita ubistvo Zorana Đinđića, da se ispita politička pozadina, zato što ste umešani vi, koji ste navodno njegovi naslednici.

Što se tiče kriminala, pa da li postoji veći kriminal na zemaljskoj kugli od onoga što se dešavalo od 2000. godine, od kriminalnih privatizacija? Gledajte gde su sad iznikli hoteli, supermarketi, megamarketi itd. Na lokacijama gde ste ostavljali hiljade ljudi bez posla. Pet hiljada ljudi iz „Zmaja“ ste ostavili bez posla da bi vaš ministar kupio „Zmaj“ i u međuvremenu ga prodao za one silne megamarkete.

Vi mislite, zato što sadašnja vlast neće da tera vaše funkcionere krivično, da će to da vam zastari? Ne, neće. Doći će neko ko će sasvim sigurno sve vas izvesti na optuženičku klupu, sve koji ste učestvovali u kriminalnim privatizacijama, u najvećim aferama 21. veka, ne samo u Srbiji nego u celoj Evropi. Sasvim sigurno.

Ne postoje veći lopovi i veći kriminalci od onih koji su bili i jesu vaši funkcioneri. I to je javna tajna. Čak i oni koji su se prišljamčili sadašnjoj vlasti bili su deo toga. Možda zbog njih ove ostale ne gone, ali doći ćete na red svi, budite sigurni.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolegice.)

Takav kriminal je najveći neprijateljski čin prema državi Srbiji i prema građanima Srbije – ono što ste vi, gospodo, radili od 2000. godine.

PRESEDAVAJUĆI: Prvi je prijavljen kolega Mirčić, ali Šarović insistira da govori pre vas. Da li se slažete? U redu.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Pozivam se na povredu člana 103, odnosno 107, koji kaže da se moramo sa uvažavanjem obraćati jedni drugima.

Mi smo svi svedoci da veliki teret srama i postidečnosti nose svi oni koji su potkazivali, cinkarili i slali ljude na Goli otok. Njihovi potomci, sada je to treća generacija, imaju taj veliki teret. A mi smo svedoci da u ovom parlamentu ni poštovanja a kamoli malo stida i srama ne pokazuju sledbenici one politike koja je Vojislava Šešelja direktno isporučila u Hag, otela Slobodana Miloševića i isporučila u Hag.

Kakve razlike ima između Jove Kapičića, koji je nedužne ljude slao na Goli otok da bi se dodvorio Josipu Brozu, i Zorana Đinđića, koji je kidnapovao Slobodana Miloševića i isporučio Vojislava Šešelja i mnoge srpske glave u Hag? Kakva je razlika između Haga i Golog otoka? Nikakva razlika. I umesto bar malo srama, bar malo da se stide, oni počeli da se ponose činjenicom koja ne služi na čast nikom u Srbiji a kamoli ljudima koji treba ozbiljno da se bave politikom.

Nije bilo dovoljno Zoranu Đinđiću što je poslao Vojislava Šešelja, zamolio Karlu del Ponte da ga nikad ne vraća, nego našao, tražio lažne svedoke, vrbovao Jovu Glamočanina, Acu Stefanovića da lažno svedoče protiv Vojislava Šešelja. Taj zločin se nikada ne zaboravlja.

Znate, ima nešto što ostaje zabeleženo, nešto čime čovek treba i da se ponosi, kao što je Vojislav Šešelj, i nešto čega treba da se stide, ako nije živ, onda njegovi sledbenici, kao što je politička partija Zorana Đinđića.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima Nemanja Šarović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

NEMANJA ŠAROVIĆ: Gospodine Milojičiću, diskusija koju ste vi maločas izneli nije nešto što je retkost. To je nešto što vi...

(Predsedavajući: Molim vas, samo bez ličnog obraćanja.)

... Što vi, predstavnici vaše politike, često iznosite kada se nađete u ćorsokaku. A to je posledica toga što ste vi politički sterilni, što niste u stanju bilo šta dobro da donesete građanima Srbije. I kad nemate šta drugo da kažete, kad nemate šta pametno da kažete, vi se onda okrenete i kažete kako je neko iz Srpske radikalne stranke i Socijalističke partije Srbije kriv za ratove '90-ih.

Srpska radikalna stranka je bila u Vladi od marta 1998. do oktobra 2000. godine, tačno dve i po godine. Znatno kraće nego što ste vi, gospodine Milojičiću, bili u vlasti sa SPS-om. I to vam tada nije smetalo ni da igrate košarku, ni da potpišete istorijsku deklaraciju pomirenja. To vam nije smetalo.

Vi nas napadate zato što smo okupljali dobrovoljce i zato što smo branili srpski narod. Zar bi bolje bilo da smo opet doživeli Jasenovac, da smo opet doživeli jame po Hercegovini, da je pobijeno i ono naroda što je ostalo, da su pobijeni i oni koji su pobjegli, nažalost? Da li biste tad bili zadovoljni? Jer bi to bila zapadna demokratija kakvu vi propovedate.

Zločin protiv mira je najteži zločin. Izvršili su ga oni koji su izvršili nasilnu secesiju u SFRJ. I to su krivci za rat. A to nije uradio ni Slobodan Milošević, ni Vojislav Šešelj. Urađeno je po nalogu onih koje vi hvalite, onih kojima se vi dodvoravate, onih koji su vas postavili na vlast.

Ako pričate o tome da se Aleksandar Vučić prvi put napio od sreće kada je ubijen Đinđić, zašto vam to nije smetalo 2008. godine?

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Šaroviću.)

Jesam li pomenuo nešto što nisam smeo?

(Predsedavajući: Ne, ne, privodite kraju.)

Evo, privodim kraju.

Prema tome, gospodine Milojeviću, treba da bude sramota onoga ko svoj narod nije branio, onoga ko služi neprijatelju, a ne krivite junake koji su svoj narod branili zato što nisu uspeli u meri u kojoj su hteli.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem. Dva minuta i 39 sekundi.

Povreda Poslovnika, Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEDO JOVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući. Sada se ne javljam po povredi Poslovnika, već koristim pravo na repliku po članu 104. Poslovnika.

PREDSEDAVAJUĆI: Onda ćete morati da sačekate kolegu Rističevića.

Reč ima Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, članovi 103, 107, 108. i 109.

Ja cenim, gospodine Arsiću, što niste primenili te mere, da se razjasne neke stvari.

Ja sam dužan da govorim istinu, pošto nisam bio u ovim velikim strankama.

Što se tiče tog nesretnog pištolja ispred Narodne skupštine, mi smo vojvodu gađali određenim predmetima, a on jeste izvukao taj pištolj. Da li je trebalo ili nije, da li akcija izvela reakciju, ne znam. Ali znam da je 1993. godine bila koalicija pre izbora – kolega Mirčiću, je l' tako? – koja je trebalo da spreči izbor Tomića za predsednika Narodne skupštine. I Demokratska stranka nije bila gadljiva na koaliciju sa Srpskom radikalnom strankom, niti sa Demokratskom strankom Srbije, odnosno Vojislavom Koštunicom.

Takođe istine radi moram reći da je neko govorio – ako drugi određuju šta je naš nacionalni interes, onda to i nije naš nacionalni interes. Taj isti čovek,

sa kojim, naravno, Hajnekena nema veze, rekao je – ako naš međunarodni ugled zavisi od toga da mi žrtvujemo svoje nacionalne interese, onda nam takav međunarodni ugled i ne treba. Taj isti čovek je izgubio glavu zato što je, po meni, rekao da nezavisnost Kosova nije tabu tema ali će on postaviti pitanje Republike Srpske.

Verujem da je Zoran Đinđić cenio onih 40.000 ljudi, Srba, koji su izginuli u građanskom i verskom ratu u BiH i pri tome stvorili Republiku Srpsku. On ih je cenio verujući da oni nisu umrli od trovanja hranom. A među njima je i devet mojih rođaka koje nikad nisam pominjao, koji su ostavili kosti braneći svoj narod i zalažući svoje kosti za Republiku Srpsku. S tim u vezi, ja sam u obavezi da se setim svega toga i moram da kažem da, za razliku od Hajnekene, ja ne mislim da je dobro...

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

... Što sam rušio Miloševića. Ja ne mislim da je uranijum bio vitamin.
Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Replika, narodni poslanik Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Mi u SPS-u nemamo problem kad neko ima potrebu za autoprojekcijom, još više razumemo kad je neko fasciniran, ima fascinaciju prema SPS-u, ali ne možemo da prihvatimo laži, ne možemo da prihvatimo ono što je radio neko drugi a imputira se nama.

Mi se dobro sećamo te 2000. godine i tog famoznog 5. oktobra kada su data nebrojena obećanja, a građani Srbije najbolje znaju šta je od tih obećanja učinjeno, odnosno šta je od tih obećanja građanima dato u odnosu na ono što im je kroz hvalospeve da će posle 5. oktobra imati, a u suštini nemaju ništa. Mi se i te kako dobro sećamo batiranja direktora RTS-a ispred zgrade RTS-a, besomučnog, maltene do likvidacije. Sećamo se i te kako dobro brojnih spiskova članova SPS-a, koji su možda bili spiskovi za likvidaciju. Sećamo se i te kako dobro paljenja ovog parlamenta i paljenja glasačkih listića ne znamo zašto.

Sećamo se i te kako dobro kad su pojedini lideri opozicije priznali da nije došlo do pobeđe u prvom izbornom krugu, da Milošević nije izgubio u prvom izbornom krugu, da je morao drugi izborni krug po zakonu da se sprovede, nije iz političkih razloga. Svega se dobro sećamo, ali se, nažalost, ne sećaju oni koji danas imputiraju nama i svim koalicionim partnerima sa kojima smo bili i radili pošteno u interesu građana. A zamolio bih građane da sve ovo što sam rekao preispitaju u svojim glavama kada budu izašli na izbore i kada budu odlučili kome da povere svoj glas. Hvala vam.

I zamolio bih da sa replikama prestanemo kako bismo se vratili dnevnom redu i ovu sednicu Skupštine uspešno završili.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem. Mada, kako bih rekao, osećam se malo kao partibrejker sada kada treba da pričam o temi, da se vratimo temi posle ovih zanimljivih replika.

Bez obzira na to što bi sad trebalo da pohvalim blagost predsedavajućeg koji je dozvolio, rekao bih sa ciljem, ovu seriju povrede Poslovnika, mislim da se nekad preteruje ovde, koliko da se nekad ne da reč opoziciji, tako se nekada iz nekog, ne znam kog razloga, možda se vuče vreme, da li treba da se skupe ljudi za glasanje ili šta, sada se puštala replika kroz Poslovnik svakome. Dakle, to jeste dobro kada bi uvek bila praksa, ali ja se sećam, gospodine predsedavajući – izvinite, još 20 sekundi – kada sam jednom, jedan jedini put, tražio od vas povredu Poslovnika, nisam je dobio za mnogo osnovaniju i opravdaniju stvar. Više od tada nikada nisam tražio povredu Poslovnika niti ću tražiti.

Kakogod. Dakle, gospođo Mihajlović, mi smo zaboravili oko čega smo se okupili ovde. Važni zakoni i važni ugovori, nastavljamo tamo gde smo stali. Vi ste odgovorili meni, ja nisam imao prilike da odgovorim vama. Sada nemam toliko mnogo vremena, ali ću zato biti konkretniji.

Za razliku od nekih drugih zakona, ministara koji nam se nisu dopadali, protiv kojih smo glasali, koje smo čak mi iz opozicije i oštro kritikovali, ali su došli sa dobrim predlozima zakona ili pristojnim predlozima zakona i protiv njih nije bilo lako, meni neće biti nimalo teško da budem protiv ovih ovde, iz različitih razloga.

Kao što smo rekli juče oko ove Transportne zajednice, načelno nije loše da postoji, naravno da je dobro da se Srbija integriše u saobraćajnu evropsku infrastrukturu, ali ova dilema oko Kosova je interesantna, jer to je jedino pitanje na koje juče zapravo niste odgovorili, jedno od dva pitanja, na sve drugo ste odgovorili.

Nisam bio možda oštar kao neke moje kolege koje su tvrdile da se ovim ugovorom sada faktički priznaje republika Kosovo. Ne, tu zaista ima i ograda, ima i interpretativnih izjava, ima fusnota, zvezdica, pahuljica, nazovimo to kako hoćemo, ali meni to zaista pomalo liči na neku vrstu klin-čorbe. Znae kako se pravi klin-čorba? Sve se ubaci što inače u to ulazi, onda se ubaci klin, a onda se taj klin izvadi i ostane čorba. E tako je otprilike nezavisno Kosovo. Kada se sklopi u jednom trenutku niz ovakvih ugovora i sporazuma, sa svim tim našim interpretativnim izjavama i ogradama, na kraju, kada one otpadnu, kad se zanemare te zvezdice i pahuljice, onda ostane pominjanje Kosova kao ravnopravne države, odnosno učesnika i potpisnika svih ovih sporazuma.

Nije to mana niti problem samo ovog konkretnog sporazuma, ali to zaista malo liči na ono kuvanje žabe koje je, mislim, kolega Mirčić pominjao, da se malo i naša javnost navikava na to da se Kosovo ovakvim sporazumima

pojavljuje kao supotpisnik. Ali to je jedan par rukava. Kao što sam rekao, postoje i drugi, problematičniji sporazumi i ugovori koje ova zemlja potpisuje i koji, nažalost, čine mnogo gore stvari po pitanju teritorijalnog integriteta Srbije. Pritom mislim pre svega na Briselske sporazume, kako na onaj iz 2013. tako i onaj iz 2015. godine.

Ali moja poenta je sledeća, i to je ono o čemu sam govorio. Nije mi nikakav problem da kritički govorim i o ovom kineskom kreditu, kako se to popularno kaže, ne zato što bilo šta zameram Kinezima, naprotiv, njihov je cilj i zadatak da sklope što bolji aranžman za svoju državu, samo apelujem na naše vlasti. Vi ćete, naravno, izglasati, ova skupština će izglasati ove zakone i potvrditi ove sporazume, uključujući i ove kredite, ali bez obzira na to da li je kredit iz „mrske“ Evropske unije, ili od Nemačke, ili od drage i prijateljske Kine, ili obrnuto, nekom je možda draga i bliska Nemačka a mrska Kina, dakle šta god da je u pitanju, molim vas, imamo vas ali i neku drugu većinu koja će doći, nadam se, jednog dana posle vas, da malo više vodimo računa i pokušamo da vodimo računa o nacionalnom interesu.

Dakle, ako procenimo da i druga strana ima neki interes, a očigledno ima, bila to Nemačka, bila to EU, bila to Kina ili Rusija, hajde da vidimo da nađemo zajedničku meru interesa. Meni smeta, i vi na to niste dovoljno uverljivo odgovorili, zašto mi, u krajnjoj liniji, uzimamo veliki kredit, to je praktično 300 miliona dolara, Kinezi daju nama kredit da mi gradimo, odnosno ne mi, nego da mi angažujemo Kinu, kineske firme da oni grade prugu do Mađarske za izvoz, brzi plasman svoje robe, kineske robe, to je taj čuveni „put svile“.

Interes postoji, ali zašto nismo pokušali...? Mi smo mali, oni su veliki – to se isto kaže i kad je reč o EU ili Nemačkoj, ili sada Kini. Ako postoji zajednički interes, zašto se nisu tražila druga rešenja? Voleo bih da sam čuo, recimo, gospodina Mrkonjića, znam da je on bio u tom resoru, ili nekog drugog ko se u to razume, zašto se nije išlo na konzorcijum, zašto ne idemo na zajedničku investiciju.

Zašto se ne napravi zajedničko preduzeće, kao što su za Severni tok Nemci, Rusi, ili Italijani itd. za Južni tok napravili zajedničko preduzeće pa da ono gradi zajednički koridor, odnosno tu prugu modernizuje, a ne ovako. To je nepovoljno i protiv toga moramo reagovati, a ne da ako vas neko pomazi po glavi, stavi desno do sebe na nekoj večeri ili ručku predsednika ili premijera onda prihvatimo i ono što je zapravo u suštini nepovoljno po zemlju.

Dakle, konzorcijum, zajedničko ulaganje, nešto drugo ili treće. Treba nam pruga, ne trebaju nam vozovi od 30 kilometara, ali nemojmo, i završavam time, da uzimamo kredit. Oni nam daju kredit da mi angažujemo njih, da oni za svoje potrebe grade nešto, a od toga neće srpska roba ići tom brzom prugom, niti

će se 200 km/h putovati između, nemojmo se zaluđivati, Nove Pazove i Indije i Novog Sada. Zna se šta će ići, koji će vozovi ići 200 kilometara.

Dakle, potrebna nam je pruga, potrebna je modernizacija železnice. Zašto ne pokušamo da idemo na povoljnije aranžmane, koji će biti više u nacionalnom i državnom interesu? A dobra volja se sa svima, posebno sa velikima, podrazumeva, to treba razvijati, ali ne snishodljivo i ne po svaku cenu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Čisto da ne biste bili partibrejker, kako vi to kažete, Narodna skupština jeste mesto gde se iznose politički stavovi, ali čak i po tim političkim stavovima koji često izađu iz okvira rasprave i tačke dnevnog reda neću nikada da dozvolim da ljudi, ko god bili ovde, nazivaju bilo koga ubicama, lopovima, izdajnicima, da im se napadaju članovi porodice ili da se fizički napadaju poslanici.

Oni koji to rade imaju očigledan nedostatak političkog programa, ideje ili argumentacije, i pokušavaju da Narodnu skupštinu predstavljaju kao diktaturu, što ona nije. Samo moraju da promene manire, način izražavanja i da utvrde svoje političke ideje i ciljeve. Nema ništa protiv toga da svakog dana imamo po 15 minuta, 20 minuta neke različite stavove po nekim određenim pitanjima.

Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Vezano za kredit koji se uzima, odnosno koji će, nadam se, Parlament i poslanici i poslanice ratifikovati, sa Narodnom Republikom Kinom, tačnije sa Eks-Im bankom, a za prvu deonicu pruge Beograd Centar – Stara Pazova, koji, potpuno se slažem sa vama, nije mali, ali pre nego što se uopšte krene u razmišljanje o nekim projektima i u strategije razvoja transporta Srbije i samog regiona, onda se pre toga rade određene analize i predstudije izvodljivosti, studije izvodljivosti, gleda se koje su to prednosti i koliko je to značajno za našu zemlju.

Ovde uopšte nije pitanje da li je neki partner drag ili nije drag, i nema, kako ste vi rekli, dragih, a nema ni mrskih kredita, ni ovih ni onih, nego ovde postoji samo jedan interes Vlade Republike Srbije a to je interes Srbije, odnosno interes za građane i građanke Srbije. Dakle, nema ljubavi u poslu, to je za neko drugo mesto, nego se jako vodi računa o ekonomiji, o tome šta želimo da postignemo i šta želimo da imamo u transportnoj politici, odnosno u transportu Srbije, ne za godinu, dve ili tri, nego za 20 godina i više.

Ne znam odakle vam informacija da se ta pruga pravi za kinesku robu. Ja to čak i ne razumem i ne znam kako možete to da kažete kada ona prolazi kroz Srbiju i vlasništvo nad infrastrukturom je vlasništvo države Srbije. Biće raznih operatera, ali to je dobro da bude, a vlasništvo infrastrukture je vlasništvo Srbije.

Danas, u ovom trenutku, na relaciji Beograd–Subotica mi imamo, recimo, osam pari teretnih vozova, tri para putničkih vozova, 80 lokalnih vozova.

Godišnje samo na tom delu Beograd–Subotica 2,4 miliona putnika, četiri miliona tona robe.

Naravno da to nije dovoljno i da hoćemo više. To znači, ne možete mi reći da je to kineska roba. Šta su to, Kinezi? Nisu. Prema tome, to je Koridor 10. Nema važnijeg koridora u ovoj zemlji od Koridora 10. Ne možemo mi da budemo ostrvo. Hemingvej je još rekao – čovek nije ostrvo. Nije ni Srbija ostrvo, Srbija mora da se povezuje sa svima. Činjenica da Srbija ima najbolji položaj u ovom delu Evrope govori o tome da Srbija treba da zaradi od svog tranzitnog položaja. I zato radimo infrastrukturu, i zato se radi energetika i zato se radi transport.

Da ponovim još jedanput, država, dakle „Infrastruktura železnice Srbije“ jeste vlasnik infrastrukture „Železnica“ koju budemo radili, kao što je i sada vlasnik. Tu neće biti privatnih vlasnika.

Druga vrlo važna stvar, juče sam to pomenula, danas mislim da je važno da još jedanput kažem. Dakle 49% ovog ugovora i svega što radimo radiće domaće kompanije. Sve što bude moglo da se proizvede u našoj zemlji biće domaće komponente. Postoje, nažalost, neke stvari koje ne možemo da proizvedemo. Moraćemo to da uvozimo – u skladu sa evropskim standardima, ne u skladu sa bilo kojim drugim standardima.

Na početku ste se zapitali da li smo zaboravili gde smo stali. Nismo nikad zaboravili gde smo stali. Stvarno ne znam kako se prave klin-čorbe i ne mogu da razumem da mi danas razgovaramo o – znate, ako bismo sklonili zvezdicu ili ako je zovemo pahuljica, onda bi to u stvari bilo ovo. Znate, ako biste meni oduzeli 20 godina, ja bih imala 27. Pa ne možemo tako da pričamo. Ovo je međunarodni ugovor, veoma važan za našu zemlju. Imaćemo sistemsko unapređenje naše transportne politike. Gradićemo koridore koje planiramo. Vrlo jasno stoji u Rezoluciji i svuda šta znači Kosovo sa zvezdicom. Tako je stavljeno u preambuli, u aneksima, sve što je bilo moguće da se stavi je stavljeno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Samo kratko, da ne bude nesporazuma. Podržavam potrebu, naravno, da se gradi. Rekao sam – ako ikada ima smisla neki kredit da se digne, onda upravo treba za infrastrukturu. Dakle, to je jedino opravdanje, uslovno rečeno, kada taj kredit ima smisla.

Naravno da nema ljubavi, ja sam vama skretao pažnju na to da u poslu nema ljubavi. Ja se samo plašim i zato sam rekao da apelujem na ovu ili neku buduću vladu koja bude pregovarala da vodi računa o državnim interesima a ne o tome da budu počastvovani ili pomaženi ili pohvaljeni od svog stranog partnera.

Mislim da su naše vlasti, ne govorim sada samo o ovoj aktuelnoj Vladi nego inače, često bile sklone da, da bi ih proglasili regionalnim liderom ili faktorom mira i stabilnosti ili šta ja znam, čine neke krupne ili nepotrebne koncesije. Dakle, nije sporno da je nama potrebna obnova železničke mreže, samo sam pitao a vi ste izbegli odgovor na to pitanje, nisam slučajno pominjao i inženjera Mrkonjića ili nekog drugog ovde u sali koji se u to razume, da li je postojao neki drugi aranžman, neka druga mogućnost. Zato sam pominjao Severni tok, Južni tok, zna se kako se to radi, dakle da se napravi neko preduzeće koje će zajednički učestvovati u toj gradnji.

I poslednja stvar, vi ste pomenuli drugi put 49% da će graditi naše firme. Super, ali ja to nisam video u ovom predlogu. Dakle, ja ne znam, mi operišemo na osnovu onoga što smo dobili. Ovde nisam našao taj podatak. Raduje me ako je tako, da će 49% ili preko 49% radova izvoditi naše firme izvođači. To bi bilo dobro, ali bih voleo da to vidim i pismeno i da to bude nešto na osnovu čega se poslanici opredeljuju. Da ne bude, kažem treći put i završavam time, da nas neko malo pohvali, pomazi po glavi, a mi onda srećni što smo proglašeni za nešto regionalno prihvatamo aranžmane koji nam suštinski ne odgovaraju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nije mi jasno zašto oni koji su bili na vlasti sve te svoje genijalne ideje o izgradnji auto-puteva, železničkih pruga, uzimanju kredita itd., nisu sproveli u delo onda kada su vršili vlast u Republici Srbiji.

Vi ste, gospodine Vukadinoviću, izabrani sa liste stranke koja je niz godina vladala ovom državom. Pa zašto sve te ideje o Severnom i Južnom toku, zašto sve te železnice, zašto sve te auto-puteve niste vi izgradili?

Želim da vas podsetim da ste vi, ako se ne varam, u Narodnoj skupštini onedavno poslanik Vuka Jeremića. Nama držite lekcije o tome kako, navodno, hoćemo na mala vrata da priznamo nezavisnost Kosova i Metohije, a poslanik ste čoveka koji je bio ministar inostranih poslova i koji je predstavljao kao najgenijalnije diplomatsko dostignuće to što će da pita Međunarodni sud pravde da li je proglašenje nezavisnosti tzv. Kosova u skladu sa međunarodnim pravom ili ne, pa je stigao odgovor od tog istog Međunarodnog suda pravde od koga nas i danas boli glava.

Služite se Kosovom i Metohijom na najbizarniji mogući način ne biste li na silu predstavili SNS kao nekoga ko, navodno, želi da izda Kosovo i Metohiju. Juče vaš kolega Slaviša Ristić drvlje i kamenje na Aleksandra Vučića – izdajnik, prodao je Kosovo i Metohiju. A Slaviša Ristić je i dan-danas – hvala bogu, nemam ništa protiv toga – državni službenik Poreske uprave u opštini Zubin

Potok, prima platu iz budžeta Republike Srbije i kaže – nema Srbije na Kosovu i Metohiji.

I još jednu stvar da vam kažem, gospodine Vukadinoviću, i vama i svima ostalima koji znate u kakvoj situaciji se država nalazi kada je u pitanju Kosovo i Metohija. Srbija nije ono što je bila Zapadna Nemačka posle Drugog svetskog rata. Zapadna Nemačka je imala...

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

... Mnogo moćnije, mnogo snažnije prijatelje u svetu nego što ih danas ima Srbija. Zapadna Nemačka je imala tzv. Halštajnovu doktrinu – ko prizna Istočnu Nemačku, Zapadna Nemačka s njom prekida diplomatske odnose. Ali, gospodine Vukadinoviću, da li Republika Srbija u 2017. godini ima onu političku, ekonomsku i vojnu snagu i onako moćne saveznike kao što je imala Savezna Republika Nemačka posle Drugog svetskog rata? (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.

(Aleksandar Martinović: Nismo u istoj poziciji. Moramo da se borimo kroz sile svetske, da se provlačimo kako znamo i umemo.)

PRESEDAVAJUĆI: Nemate pravo, gospodine Vukadinoviću. Vi ste imali jednu repliku, Martinović je imao jednu. Ministar je odustala da odgovori. Nastavljamo dalje.

Reč ima narodni poslanik Dragan Vesović.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospođo ministarka, kolege poslanici, pre nego što počnem da diskutujem o drugom, trećem i četvrtom predlogu zakona, jer će o prvom predlogu zakona govoriti moj kolega iz poslaničke grupe Srpskog pokreta Dveri, samo bih u jednoj rečenici potvrdio svoje potpuno slaganje sa onim što je cenjeni predsedavajući malopre rekao o demokratiji, o svemu tome, i ja se zaista zalažem za sve ono što ste rekli i svaku vašu, što kažu, mogu da potpišem.

Nažalost, nije to ponekad tako, verujte. Juče sam osam puta tražio povredu Poslovnika, nisam je dobio nijedanput. No, to nema veze, hajde da ja pričam o zakonima.

Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit sa „Eks-Im“ bankom, taj tzv. kineski kredit Export-Import banke, kako se to sve zove, sve je to u redu, sve to lepo piše u obrazloženju, ministarka, ali neke stvari i ne pišu u tom obrazloženju, pa sam ja morao da se bavim nekim dodatnim radovima.

Ono što piše jeste da mi uzimamo oko 300 miliona dolara od Kine, a da smo – pazite sad, ovaj podatak je vrlo značajan – dosada od te banke uzeli već 1,6 milijardi dolara. U jednom drugom zajmu ćemo naći da smo od Evropske investicione banke već uzeli 3,1 milijardu dolara, i eto nekih pet milijardi duga, srpskog zaduženja.

Dakle nije sporno da svi ovi projekti jesu neophodni državi Srbiji i nema niko ko je dobronameran želju da kaže da nam ne treba pruga ili da nam ne treba obnavljanje vodovoda, kanalizacije, izrada cisterni ili da nam ne trebaju svi oni projekti koji se obavljaju prepravljajanjem onih davno uzetih kredita, a o tome ću posle da pričam. Jedino što je naš problem ovde jeste da li je to urađeno na najbolji mogući način po državu, da li je u tim pregovorima država ispregovarala najbolje što je mogla, ili je nekim stanjima i stvarima bila debelo uslovljavana.

Mi kažemo da je kredit po povlašćenim uslovima i kažemo da je potpisan ugovor pre šest meseci, a onda ga donosimo hitno. Složićemo se, šest meseci hitno, a juče ste rekli da je od 26. avgusta u proceduri u Skupštini. Šta smo čekali od 26. avgusta do danas? To su pitanja na koja nemamo odgovore.

Trista miliona za 20 godina kredita, pet godina grejs-period, 15 godina otplata. Raspoloživost kredita, kaže, pet godina, a može i da se produži. I onda dolazimo do jedne stvari koja je rečena, da je 2% kamata.

Da li znate, gospođo ministarka, kolika je kamata na taj kredit? Kamata na taj kredit, a to nigde ne piše i to niko u ovoj skupštini nije rekao, jeste 63 miliona dolara. Najmanje tolika. U prvih pet godina kada imamo grejs-period 15.449.680,96 dolara, a u narednih 15 godina 47.494.698,30 dolara.

Dakle, na kredit koji smo digli od 300 miliona, mi vraćamo plus 63. U ovih 63 sam, doduše, obračunao i troškove obrade od 0,25%, što je cirka 750.000 dolara za obradu kredita. Ljudi, da li je to najbolji...?

A da na sve to dodam još jednu stvar, poseban problem – kursni i valutni rizik. Mi smo kredit uzeli u dolarima a idemo ka EU. U ovom momentu odnos evra i dolara je dobar. U ovom momentu dinar je ojačao i u odnosu na evro i u odnosu na dolar. Ko je taj ko će da garantuje da će taj kursni i valutni rizik u narednih 20 godina biti isti kakav je u ovom trenutku? Ko to može da garantuje? Da nam se ne desi ono što se desilo sa jadnim građanima koji su se zadužili za svoje kredite u švajcarskim francima, jer je i tada bio dobar kursni i valutni rizik, pa dan-danas su platili više nego što su i uzeli i što je ostalo da duguju. Toliko o tome.

Drugi ugovor sa KfW bankom, tu su manje cifre. Tu je 17 miliona. Opet nam niste rekli kolika je kamata. Da, rekli ste 1,1%, ali ja ću vam reći da je na preko 17 miliona evra kamata od 1.524.494,55 evra. Najmanje! Jer imamo i one varijante kada podignemo deo tranše a a ne podignemo ostalo, pa može da bude pa ne mora da bude.

Nije sporno da nam trebaju vodovod i kanalizacija i u Kikindi, i u Vrbasu, i u Knjaževcu i u Paraćinu. I nije sporno da će država da se zaduži i da će bespovratno da tim srednjim opštinama i gradovima da 30%. Ali da li ste se pitali da li će ti gradovi i te opštine moći te novce da vrate?

Ja ću da vam kažem, juče smo govorili o ugovorima sa KfW bankom, odbornik sam u Skupštini grada Kraljeva pet godina. Da li znate da je Grad raskinuo zadnji deo tranše ugovora sa KfW bankom za Toplanu? Da li znate da je četiri godine subvencije davao Grad Kraljevo iz budžeta da bi se redovna davanja za dugovanja koja su išla po tim ugovorima, a koje su uzele Toplana i Vodovod, servisirala?

Dakle, i o tome treba da mislimo. Jer ako gradovi ne vrata, s obzirom na to da je zajmoprimac država, država će vratiti, odnosno opet ćemo vratiti svi mi puneći budžet.

Na kraju par reči o četvrtom zakonu. Šta mi je tu palo u oko? Tu je ono gde smo podigli od Evropske investicione banke 3,1 milijardu evra u proteklom periodu. Ali mi, gospodo, ovde obnavljamo kreditne linije za kredite iz 2006, 2008, 2009. godine i samo ovaj za obnovu sudova je iz 2016. godine.

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju, kolega Vesoviću.

DRAGAN VESOVIĆ: Vreme poslaničke grupe.

PREDSEDAVAJUĆI: Šest minuta i 12 sekundi.

DRAGAN VESOVIĆ: Poslanička grupa cela, gospodine Arsiću.

PREDSEDAVAJUĆI: Onda u redu, nastavite.

DRAGAN VESOVIĆ: Ovih 10 sekundi ću sigurno dobiti.

Dakle imao je diskusiju sa mnom gospodin ministar Lončar. Mi smo sada uzeli novac kroz C, 50 miliona evra, na prošloj sednici Skupštine. Ovaj prvi ugovor, iz 2006. godine, Klinički centri A, jeste 80 miliona evra, Klinički centri B iz 2008. godine 70 miliona evra. Mi te pare nismo potrošili, ugovore obnavljamo, a dižemo novih 50 miliona.

Ja sad postavljam pitanje, nikog ja tu posebno ne krivim – ko je kriv što pare nismo digli? Ko je kriv što sredstva nismo utrošili? Ko će za to da odgovara, jer, bar proučavajući kredit o kome sam diskutovao sa gospodinom Lončarom, Klinički centri C, 50 miliona, tamo jasno piše kako funkcioniše, kako se dižu tranše i koje su kamate na kojim mestima. Gde je odgovornost ikoga u ovoj državi kad nam se desi tako nešto neplanirano?

To su one slutnje koje ja lično imam i o kojima govorim. Voleo bih da dobijem objašnjenje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Samo da zamolim, pošto je jačina decibela tako visoka da se ja pitam šta je sledeće. Ja sve razumem i svaka reč znači isto rečena na jedan mirniji način u odnosu na ono što ste vi rekli. Ali shvatila sam šta

ste hteli da kažete pa ćemo da probamo da objasnimo. Razumem, takođe, vašu bojazan, jer vi ipak niste ekonomista, doktor ste stomatologije, te tako ne možete, verovatno, da razlučite neke stvari oko kredita i zato sam ja tu.

Kada ste počeli da govorite o kreditu, tzv. kineskom, kako kažete, pa ste onda krenuli da govorite o Evropskoj investicionoj banci, da idemo nekim redom. Za svaki ovaj kredit, za svaki ovaj nacrt zakona ispred vas stoje svi uslovi kredita.

Pre nego što se krene na pregovaranje o ugovoru o finansiranju postoji komercijalni ugovor. Kada se potpiše komercijalni ugovor, on je osnova da možemo dalje uopšte da krenemo u pregovore za ugovor o finansiranju.

Preferencijalni krediti sa Narodnom Republikom Kinom su krediti pod najpovoljnijim uslovima. Ne znam odakle ideja da u prvih pet godina, koji je grejs-period, znači u tih prvih pet godina ne plaća se nikakva kamata, vi građanima govorite i objašnjavate da se plaća ne znam koliko za kredit. Dakle to je, prvo, netačno. Grejs-period znači da pet godina nema nikakvog plaćanja.

Kamatna stopa jeste 2%. Razumem da hoćete da pokažete kako umete da izračunate procenat, to je u redu, ali ništa nije skriveno. Samo da građani znaju da je Srbija jedina od 16 zemalja Jugoistočne Evrope koja ima najveći procenat projekata koje radi sa Narodnom Republikom Kinom, što je za nas zaista važno. Svi projekti koje radimo se finansiraju po najboljim mogućim uslovima, dogovorenim, pre svega, sa predsednikom Narodne Republike Kine.

Mislim da je to značajno za nas. Značajno je za nas jer su uslovi dobri, značajno je jer kroz komercijalne ugovore dogovaramo učešće naših domaćih kompanija, značajno je i u političkom odnosu, jer ne možemo pričati o ekonomiji izdvojeno od politike, to uvek ide zajedno.

Dalje ste govorili o Evropskoj investicionoj banci i o nekom zaduživanju. Evropska investiciona banka je jedina banka, između ostalog, u odnosu na sve druge međunarodne finansijske institucije, koja ne naplaćuje nikakve takse na nepovučena sredstva. Naplaćuju i Evropska banka za obnovu i razvoj i Svetska banka, ali Evropska investiciona banka to ne radi.

Nacrt zakona koji je ispred vas upravo upućuje sve one koji imaju bilo kakav problem na tenderu na našu Republičku komisiju za zaštitu prava ponuđača. Neko je pre ovoga govorio o tome kako se sve to radi samo po pravilima Evropske investicione banke. Ne, naprotiv. Radi se u skladu sa našim Zakonom o javnim nabavkama i ovo što treba da usvojimo, nadam se da hoćemo, upućuje upravo na Republičku komisiju.

Ova Vlada pre svega gleda interes svoje zemlje, znači Srbije. Sve drugo se nalazi na drugom mestu. Ono što ne odgovara građanima i građankama Srbije ne usvaja se i ne dolazi u ovaj parlament kod vas poslanika. I to bi bilo zasad sve. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog jedinstvenog pretresa pitam da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Ivan Kostić.

Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Predsedavajući, narodni poslanici, građani Srbije i gospođo Mihajlović.

Predsedavajući, opet niste izdržali da sednicu vodite na način kako ste vodili u proteklih pola sata i sat vremena. I zašto niste gospodinu Vesoviću dali pravo na repliku? A juče, takođe, po Poslovniku dva puta niste davali poslanicima Dveri da pričaju.

PRESEDAVAJUĆI: Hoćete li vi da govorite o tački dnevnog reda ili ćete da pričate o mojim postupcima?

IVAN KOSTIĆ: Hoću. Naravno da ću da govorim.

PRESEDAVAJUĆI: Onda započnite.

IVAN KOSTIĆ: Samo da vam kažem kakvi su vam aršini.

PRESEDAVAJUĆI: Ja kažem da vi kvarite celu današnju raspravu.

(Dragan Vesović: Tražio sam bio repliku, predsedavajući.)

IVAN KOSTIĆ: Mogu li da nastavim?

(Dragan Vesović: Bio sam prvak iz matematike.)

PRESEDAVAJUĆI: Pa ćete zato što je neko bio prvak iz matematike a neko iz hemije da krenemo u seriju replika?

Izvolite, gospodine Kostiću.

IVAN KOSTIĆ: Što se tiče Ugovora o Transportnoj zajednici, ja bih prvo postavio pitanje ministarki – na koga se odnosi naziv ugovora? Znači, Ugovor o Transportnoj zajednici se ne odnosi ni na jednu državu, ni na jedan region, nego samo piše Ugovor o Transportnoj zajednici.

Zašto je to tako? Zašto se ne kaže da je Ugovor o Transportnoj zajednici Zapadnog Balkana? Možda mi možemo da pomislimo da je ugovor o transportnoj zajednici Evroazijske unije i srpskih zemalja u regionu. Jednostavno, stvara se prostor za nešto što tek treba da se desi. Prvi put čujemo da ovakav međudržavni ugovor u nazivu nema na koga se odnosi.

Što se tiče uvoda, pre članova, piše – nastavljajući obavljeni posao u okviru Memoranduma o razumevanju o razvoju osnovne regionalne transportne mreže Jugoistočne Evrope, potpisanog u Luksemburgu 11. juna 2004. godine, i primajući k znanju DA OVAJ MEMORANDUM O RAZUMEVANJU VIŠE NEĆE BITI RELEVANTAN...

Znači, velikim slovima u uvodu se kaže da ugovor koji je potpisan 2004. godine više nije relevantan, gospođo ministarka.

Nemojte se smejati. Imajte malo razumevanja. Vaša dobacivanja su uvek pretenciozna. Malo saslušajte i druge ljude.

Mnoge stvari su se promenile od 2008. godine, otkad su separatisti na KiM proglasili nezavisnost. Ovde u fusnoti je stavljena jedna pravna neistina, koja kaže da je naziv bez prejudiciranja stavova o statusu i u skladu sa Rezolucijom Saveta bezbednosti UN 1244 – što nije tačno; u nastavku ste dobro rekli, ali zamajavate javnost i zamajavate narodne poslanike – i mišljenjem Međunarodnog suda pravde o Kosovskoj deklaraciji o nezavisnosti. Međunarodni sud pravde!

Ovaj ugovor nije u skladu sa Rezolucijom 1244. Da je u skladu sa Rezolucijom, mi ne bismo imali potrebe danas da ovaj ugovor i Memorandum iz 2004. godine stavljamo u novu formu, a mnogi poslanici su govorili zbog čega je to, zbog novog subjekta u ovom ugovoru a to je takozvana država Kosovo. Sve ugovore do 2008. godine koji su se odnosili na teritoriju AP KiM u ime te teritorije potpisivao je Unmik, a sada prvi put potpisuju predstavnici vlade Kosova.

Gospođo ministarka, 2007. godine ugovor o Cefti je potpisao Unmik umesto sadašnjih lažnih institucija na KiM. Znači, za građane Srbije, ovaj ugovor se i pravi i potpisuje da bi se KiM na mala vrata uvelo u međunarodne institucije. Ja neću ovde da kažem, tu ima i deklaracija na kraju pred obrazloženje gde vi obećavate da to neće biti, kako mnogi sumnjaju, da se Kosovo ne priznaje kao nezavisna teritorija, ali svi narodni poslanici, ako ovaj parlament i ovaj saziv potraje, videće u narednih godinu dana šta će se desiti, u kom smeru ide ovaj put Srbije, da li je ovo nastavak od 2000. godine, gde se svakim korakom KiM stavlja u formu nezavisne države. Mi ćemo biti svi prisutni, uskoro, da vidimo kako će predsednik države, posle ovih unutrašnjih dijaloga odlučiti da reši to pitanje, a treba svi da znaju, počevši od vas, a počevši i od narodnih poslanika u ovom sazivu, da ćemo svi snositi odgovornost po iznošenju svoga stava po tom pitanju.

Niko neće moći da se opravda jer tema ovoga ugovora i tema o koju se spotiču i Vlada i država Srbija jeste tema Kosova i Metohije i mi ne možemo da izuzmemo tu činjenicu. A kako kaže najveći srpski pesnik: „O, Kosovo, grdno sudilište, nasred tebe Sodom zapušio“, svaki poslanik će snositi odgovornost po pitanju svog stava po pitanju Kosova i Metohije vrlo brzo, kao što su snosile odgovornost i prethodne vlade a neki premijeri su izgubili glavu zbog stava o Kosovu i Metohiji.

Srpski pokret Dveri, gospođo ministarka, smatra da ovaj ugovor nije u srpskom interesu, počevši od ubacivanja subjekta Kosovo i Metohija, počevši od lažnog objašnjenja da je sve u skladu sa Rezolucijom, počevši od toga da Pokret

Dveri smatra da je Kosovo i Metohija privremeno okupirana teritorija i da se s njom ovakvi ugovori ne mogu potpisivati.

Takođe, ovaj ugovor je u interesu samo države Albanije. Ja ću vam konkretno reći, evo, u aneksu ugovora postoji mapa. Inače, ono što je interesantno jeste da od ove četiri mape po pitanju vodnih tokova, po pitanju železničkih puteva, nijedna mapa nije izmenjena. Samo je izmenjena mapa koja se tiče drumskog saobraćaja.

Na ovoj mapi su ucrtana tri nova puta. Neka pažljivo slušaju i narodni poslanici i građani Srbije. Ucrtan je novi put koji se planira, a to je put od Kosova i Metohije prema Crnoj Gori, dve trase. Jedna trasa ide od Prištine i izlazi na Rožaje, a druga trasa ide od Peći prema Plavu. To svako može da vidi ko ispred sebe ima ovaj ugovor. Takođe, ucrtana je i treća trasa, nova, ja pričam o novim trasama, a to je trasa Podgorica–Drač–Tirana i, naravno, trasa o kojoj Vlada non-stop priča, i vi zajedno sa njima, trasa Tirana–Priština–Niš. I sad ja postavljam pitanje kada ovo vidim – u čijem interesu mogu biti ovakvi planovi?

A u ovom ugovoru, pošto ste spočitavali gospodinu Vesoviću da se ne razume u ekonomiju, u ovom ugovoru nema nijedne ekonomske stavke. Mi moramo da pričamo o ovom ugovoru iz političke perspektive, jer mi ni ne znamo koji su planovi i koji je petogodišnji plan, koji su prioriteti vezani za ove projekte. To nigde ne piše. Ali po ovome što možemo da vidimo jesu prioriteti ti da se prave novi putevi da se Kosovo i Albanija povezuju sa Srbijom i Crnom Gorom. U čijem interesu? Znači, možemo slobodno reći da je ovo samo u interesu velike Albanije, stvaranje nekog novog prostora, nove teritorije na prostorima Balkana ili možda da je u interesu NATO-a, jer njima trebaju ovi koridori da spoje Crnu Goru, Podgoricu sa Tiranom i lukom Drač, a takođe da spoje Albaniju preko Kosova i Metohije sa Nišom. Znači, to je ono što se jedino zaključuje i što je novo vezano za ovaj ugovor i za ove mape. Vi recite ako to nije tako.

Sada ja postavljam pitanje – zašto vi kao ministar za saobraćaj niste sada, pre potpisivanja ovih ugovora...? A pitanje je da li će ovo uopšte biti prihvaćeno i da li će tzv. vlada Kosova i Metohije prihvatiti ovo s ovim fusnotama i sa ovim deklaracijama... Zašto ovde nema nijednog puta u interesu građana Srbije? Nema. Evo, nemate nijedan novi put prema Republici Srpskoj. Jeste li možda nekad putovali do Sarajeva preko Zvornika, Vlasenice, u tom pravcu? Koliko se putuje? Jeste li možda nekada putovali preko Bjeljine i Doboja do Banjaluke, gospođo ministarka? Pa da vidite koliko se putuje.

Znači, nijedna nova trasa koja je u interesu srpskih integracija ovde nije upisana. Možete vi klimati glavom koliko hoćete, kad se ovde ne vidi ništa. Znači, ovde nema nijedne trase koja povezuje Srbiju i Republiku Srpsku, a svi govorimo o povezivanju, integracijama, specijalnim vezama. Nažalost, ljudi koji

vode ovaj projekat, koji predstavljaju Vladu Republike Srbije nisu uspjeli da svojim autoritetom na ove mape stave neke nove koridore.

Što se tiče puta prema Crnoj Gori, takođe sve ostaje isto. Pa evo, pogledajte, ovde ima jedna trasa novog puta koji prelazi preko Golije. Ja ne znam ko je ovde i na koji način stavio da ova trasa prolazi preko Peštera, a da ne prolazi blizu Zlatibora, kroz Čajetinu i da povezuje region u kome živi više stanovnika nego na prostorima opštine Sjenica – Novi Pazar.

Sad ja vama postavljam pitanje – na osnovu čega je ovde ucrtana ta trasa kada, koliko ja znam, Vlada Republike Srbije još nije donela odluku da će trasa auto-puta prema Crnoj Gori ići preko Golije? Zvanično nije, a ovde je ucrtano. Znači vi već preudicirate da auto-put prema Crnoj Gori treba da pokrije tzv. oblast Sandžaka, koja u suštini nikad nije postojala, to je naziv za vojnu teritoriju. Ne prolazi preko Zlatibora, ne prolazi preko Prijepolja, preko Nove Varoši. Znači, već potencirate da put treba da ide tuda. E to su razlozi zašto Srpski pokret Dveri ne može da glasa po ovoj tački, jer ovaj projekat i ovaj ugovor nije u interesima srpskog naroda.

Takođe, što se tiče budžeta, srpski građani treba da izdvajaju određena finansijska sredstva za neki projekat koji nije u njihovom interesu. A po stavkama za budžet o Transportnoj zajednici vidimo da EU finansira ovaj budžet i ovu Transportnu zajednicu sa 80%. Pa što bi oni to finansirali ako nije u njihovom interesu? Znači, njima je u interesu da finansiraju projekte u kojima treba da učestvuje Vlada Republike Srbije, da se prave projekti koji su u interesu samo građana Kosova i Metohije, građana Albanije i NATO-a. Recite da to nije tako. Svi putevi su u interesu i vezani su sa privrednim interesima i nacionalnim interesima Kosova i Metohije i Albanije. Znači nijednog novog puta ovde nema za građane Srbije.

Takođe, što se tiče železničkih puteva, još 2005. godine, pa 2009. godine su se izdvajala sredstva za projektnu dokumentaciju i studiju izvodljivosti za prugu Beograd–Budimpešta. Ništa od toga nije urađeno.

Znate li, gospođo ministarka, koliko voz ide od Beograda do Crne Gore? Četrnaest sati. O tome se priča već sedam-osam godina. Vi ste na vlasti pet godina, niste uspjeli nego je stanje samo još gore. Svake godine po železničkoj pruzi voz do Podgorice i Bara ide sve duže i duže.

Znači, ovaj ugovor nije u interesu ni građana Srbije, ni građana srpske narodnosti u Republici Srpskoj, ni građana srpske narodnosti u Crnoj Gori, već smo rekli u čijem je interesu, i ne znam zašto bi građani Srbije izdvajali pare za nešto što tek treba da bude, što ne znamo šta će biti, a što je u interesu nekih drugih naroda sa prostora Balkana.

U tom smislu smatramo da je Ugovor o Transportnoj zajednici neprihvatljiv. Naveli smo da nema ništa novo. Ima samo novih puteva koji su

vezani za Albaniju i to vi želite ovde da progurate kroz Narodnu skupštinu. Meni je teško što će za to glasati predstavnici vladajuće koalicije a možda se nisu dobro poznali s tim šta predstavlja ovaj ugovor.

Takođe, što se tiče Ugovora o zajmu između KfW banke i o Programu vodosnabdevanja i kanalizacije u opštinama srednje veličine u Srbiji, ja ću lično glasati za taj predlog zato što se tiče opštine iz koje ja dolazim, opštine Vrbas. U opštini Vrbas treba da se reši pitanje kanalizacije. Nažalost, to nije urađeno u proteklom periodu. Pitanje vodosnabdevanja, pitanje Velikog bačkog kanala, znamo kakva je situacija, da je to najzagađeniji vodni tok u Evropi, što nijedna vlada nije uspela da reši u proteklih 30 godina. Narod se truje od te vode.

Ali jedna stvar je ovde interesantna. Da li postoji ijedna ozbiljna država na svetu koja dozvoljava stranim inženjerima, ako su inženjeri, da ulaze u bezbednosnointeresantne objekte i da sagledavaju stanje stvari u opštini Vrbas, a pretpostavljam da je tako bilo i u ovim drugim opštinama? Da li mislite da bi mogli naši inženjeri da uđu...?

Samo se vi smejte. Između dva svetska rata komercijalisti „Simensa“ koji su dolazili ovde po nalogu Vlade i po nalogu Milana Stojadinovića, na kraju se ispostavilo da su svi radili za nemačke tajne službe. O tome imate podatke i o tome govore istoričari.

Vi danas dozvoljavate da nemački inženjeri, možda i nemački novinari, ulaze u visokobezbednosne objekte Republike Srbije, da sagledavaju situaciju i da možda prave neke planove koji će nekad njima trebati. Jedino sa te strane smatram da mora da postoji zakonsko rešenje da u ove stvari i u ovakve projekte na licu mesta ne smeju da budu uključeni strani državljani. A kakva nam je situacija u bezbednosnim službama posle 2000. godine, ne treba da nas čudi što se i ovo dešava. Tako da smo šuplji na sve strane.

Nadam se da će uskoro doći svest kod pripadnika VBA i kod pripadnika BIA da napokon sve strane agente i ljude koji rade u stranom interesu, a kojih je puno i Ministarstvo unutrašnjih poslova i Ministarstvo odbrane, na kraju očiste i da napokon ove službe kontrolišu srpski državni organi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima ministar dr Zorana Mihajlović.

Izvolite.

ZORANA MIHAJLOVIĆ: Šta sve ispričaste.

Dakle, to što ste vi ispričali nisu poluistine nego ne znam kako se to zove, polulaži ili poluneistine. Kako da se izrazim a da vas ne uvredim? Naravno, ne želim da vas uvredim.

Da krenemo od ličnog. To da li se ja smejem, ja planiram ceo život da se smejem. Izvinjavam se na tome ako to vama smeta. Nadam se da nećete da me gađate nekim mišem zbog toga, ali ja ću nastaviti uvek da se smejem. Valjda je bolje da se smejem nego da plačem.

A sad na ono što se zove tačke dnevnog reda. Rekli ste – zašto piše Ugovor o osnivanju Transportne zajednice i nigde nema Jugoistočne Evrope? Ovako, piše lepo – Evropska unija, u daljem tekstu Unija ili Evropska unija, mali razmak pa slovo „i“, pa sledeći red, kako se uglavnom inače prave međunarodni ugovori, velikim slovima, strane potpisnice iz Jugoistočne Evrope, malim slovima, pa se nabrajaju zemlje, sve gore navedene strane... Dakle, imate Jugoistočne Evrope. Da sad ja ne bih čitala, ako ste se upoznali sa Ugovorom, videli ste to.

Druga stvar, počeli ste ovde da govorite o tome da ni jedna jedina ruta u Ugovoru o Transportnoj zajednici nije u interesu građana Srbije.

Znači, PG Dveri kažu sledeće – nijedna transportna ruta koja se nalazi u ovom ugovoru, u ovim kartama ovde, nije u interesu građana Srbije. Znači, dragi građani Srbije, Dveri kažu ovako – Fruškogorski koridor nije u interesu građana Srbije, Moravski koridor nije u interesu građana Srbije. Koridor 10? Pa nije ni on u interesu građana Srbije, ni severa, ni centra, ni juga. Koridor 11, povezivanje s Crnom Gorom, pa nije ni to u interesu Srbije. Pa što bismo se povezali sa Crnom Gorom? Pa što bismo se povezali sa Mađarskom, Bugarskom, Makedonijom? Pa što bismo se povezali sa Bosnom i Hercegovinom? To kažu Dveri.

Znači, u ovom ugovoru o Transportnoj zajednici stoje apsolutno svi koridori. Postoji osnovna mreža najosnovnijih koridora, ispod toga je ona mreža po kojoj se rade projekti, to je tzv. sveobuhvatna mreža. Svi koridori koje je država Srbija predložila nalaze se upravo u ovom ugovoru.

Još jedna stvar, u odnosu na sve druge države... Vi kažete da je ovaj ugovor u interesu Albanije. Nije tačno. Dakle, jedino preko Srbije prelaze svi koridori od zemalja Zapadnog Balkana. Svaka druga država oko nas nema sve te koridore. Mi ih imamo. To je ogromna razlika i ogromna prednost. Zato je ovaj ugovor važan za nas.

Kada govorimo o povezivanju, vi kažete opet – u interesu Albanije. Pa čekajte, povezujemo Niš–Dimitrovgrad, radimo elektrifikaciju, modernizaciju, radimo obilaznicu oko Niša, 250.000.000 evra to košta. To je jedna od ruta. Od čega? Između ostalog, od Fonda Zapadni Balkan Srbija dobija bespovratno, kao donaciju, 70.000.000 evra. Ne razumem kakve to sad veze ima, po vama, za neku drugu državu. Ovo je dobro za Srbiju.

Dakle, kada govorite takve stvari, dobro pogledajte kartu. Ako imate problem sa tim, mi smo tu da to objasnimo.

Pominjete prugu Beograd–Bar. Prvi put nakon 40 godina ova Vlada je rekonstruisala i modernizovala 77 kilometara ove pruge. Nije sve što je potrebno rekonstruisano, što prolazi kroz Srbiju, ali je urađeno 77 kilometara za prethodne dve godine. Uradićemo i ostatak i vratićemo na projektovanu brzinu. Ali 40 godina to niko nije pipnuo.

Drugo, ako kažete da ste iz Vrbasa, onda možda da probate da idete Beograd–Vrbas vozom. Novi je voz, modernizovana pruga, 110 kilometara na sat. Sigurna sam da to može da bude lepo.

Dakle nemojte da govorite da se ovde radi...

Ono što je važno da građani čuju i zbog čega sam se, pre svega, javila, to je činjenica da obmanjujete javnost pričom o tome da ovaj ugovor nije u interesu građana Srbije, da je ovaj ugovor u interesu Albanije ili bilo koga drugog. I činjenica je da obmanjujete građane Srbije kada kažete da nijedna ruta koja je ovde stavljena nije u interesu građana Srbije. To je osnovna stvar. Prvo, nije tačno. Karte vrlo jasno pokazuju, biće svuda prikazane, nisu tajna, mogu da se vide. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Polako, kolega Kostiću. Prvo gospodin Martinović ima pravo na repliku, koju ste vi izazvali.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, kao što je rekla i gospođa Mihajlović, ovde je izrečeno mnogo toga. Ja za dve minute teško da ću moći sve ove laži i besmislice da opovrgnem, ali potruđiću se da to uradim u najvećem delu.

Što se tiče Kosova i Metohije, da ponovimo još jedanput, u članu 2 a na stranici 119. Ugovora o Transportnoj zajednici lepo stoji, i to je veliki uspeh Republike Srbije, pod tačkom c) – nijedan od termina, reči ili definicija koje se koriste u ovom ugovoru, uključujući anekse i protokole istog, ne predstavljaju priznanje Kosova od strane Evropske unije kao nezavisne države, niti predstavljaju priznanje pojedinačnih država članica Kosova u tom svojstvu kada takav korak nije preduzet od strane istih.

Da kažem nešto čisto ljudski. Vi ćete se, vi koji pričate o Kosovu i Metohiji, o tome kako ga mi iz SNS izdajemo a vi ga tobože branite, vi ćete se, gospodine Kostiću, kad se završi ova sednica, vratiti u svoj Vrbas, gospodin Veljković će se vratiti u svoje Kraljevo, a Boško Obradović u Čačak. Ali moje kolege poslanici, Dragan Veljković će da se vrati u Štrpce, moja koleginica Stanija Kompirović će da se vrati u Kosovsku Mitrovicu, doktor Milovan Krivokapić će da se vrati u Kosovsku Mitrovicu. Šta vi mislite, da su oni spremni da izdaju zemlju na kojoj žive, da su spremni da izdaju svoje porodice, grobove svojih predaka, a da ćete vi da ih odbranite? Nemojte, molim vas. To je vrhunac političkog licemerja.

Država Srbija je prisutna na Kosovu i Metohiji, hteli vi to da priznate ili ne, između ostalog, i zahvaljujući ovim hrabrim ljudima koji ovde sede, koji žive na Kosovu i Metohiji, koji pokazuju da je Kosovo i Metohija srpsko činjenicom da su poslanici u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

(Predsedavajući: Privodite kraju.)

Samo još nekoliko rečenica, gospodine Arsiću. Molim vas, bili ste tolerantni danas i kad su izgovarane ružne reči na račun gospođe Mihajlović, pa mi dopustite da završim.

Takozvani Srpski pokret Dveri kaže – Crna Gora je srpska zemlja, Republika Srpska je srpska zemlja. A onda kada Vlada Republike Srbije hoće da poveže Srbiju i Crnu Goru, kaže – evo, vi pravite tamo neke puteve prema Crnoj Gori; kakve veze mi imamo sa Crnom Gorom?

Vlada Republike Srbije napravi most, pre svega zahvaljujući Vladi Republike Srbije, most „Bratoljub“ koji povezuje dve strane reke Drine, Srbiju i Republiku Srpsku, i u tome je značajnu ulogu imala gospođa Mihajlović i njeno ministarstvo. Kolega Mirčić je, nisam uspeo da mu repliciram, rekao – nisu urađene pristupne saobraćajnice. Pa Milorad Dodik je izjavio da su za to što nisu izgrađene pristupne saobraćajnice sa one obale Drine koja pripada BiH odgovorne vlasti BiH, a ne Vlada Republike Srbije i ne ministarstvo koje vodi gospođa Zorana Mihajlović.

(Predsedavajući: Sad zaista privedite kraju.)

Još samo, molim vas, gospodine Arsiću, jednu rečenicu. Što se tiče Albanije, gospodin Ivan Kostić, taj koji kaže da ne treba da se povezujemo sa Albanijom, to da znaju građani Srbije, 30. novembra putuje u Albaniju kao predsednik Odbora za dijasporu, u Skadar. Pa je l' nije u interesu Srbije da povežemo Srbiju i srpski narod koji živi u Severnoj Albaniji, između ostalog, u Skadru, Draču, sa njihovom matičnom državom?

PRESEDAVAJUĆI: Dva minuta od vremena poslaničke grupe.

Pravo na repliku, narodni poslanik Ivan Kostić.

Izvolite.

IVAN KOSTIĆ: Gospodinu Martinoviću neću ni da odgovaram. Nema smisla da odgovaram, nema šta.

Što se tiče puta u Albaniju, idemo na poziv Srpskog nacionalnog vijeća iz Podgorice na okrugli sto o ćirilici, i idemo da obidemo Srbe u Albaniji, koje oni ne priznaju, jer im tamo ova država nije omogućila da imaju ni svoju školu, ni svoj medij. To je politika Aleksandra Vučića prema Srbima u Albaniji u zadnjih pet godina. I onaj srpski kulturni centar, što je obećao pre tri godine, još nije otvorio, sada predsednik države. Takav je odnos vaš prema Srbima u Albaniji. Ja često idem tamo kod njih i znam kako žive, a pitanje je kada ste vi zadnji put išli. Sada će ići vaš narodni poslanik pa će moći da vas predstavlja tamo.

Što se tiče KiM, čvrsto verujem da mnogi narodni poslanici, pretpostavljam skoro svi, nisu za to da u ugovoru stoji ovakav naziv Kosovo i Metohija i sumnjaju da će Srbija ikada priznati Kosovo i Metohiju. Treba da

budu svesni da možda ni oni ne znaju šta je u glavi njihovog predsednika i šta on smera. To je druga stvar.

Što se tiče gospođe Mihajlović, pogrešno je protumačila, nadam se da nije zlonamerno, ja sam rekao da u naslovu ne piše koja je teritorija i na koje države se odnosi, već piše samo Ugovor o Transportu, a ne u uvodu i u članovima, jer ni oni sami ne znaju gde će da nas stave. Znači, neće da nas prime u EU, prave neki novi prostor za države Zapadnog Balkana.

Što se tiče koridora, nije istina da sam rekao da nisu u interesu građana Srbije. Rekao sam da nema nijedan novi koridor. Koridori prema Bugarskoj, koridori prema Grčkoj već postoje. Znači, novi koridori. A što se tiče pruge Beograd–Vrbas, često idem njom, putuje se dva i po sata, 40 na sat ide. Prvi bih bio srećan da se ta pruga sredi i da idemo 120 na sat. To je malo pojašnjenje.

Hteo bih da vam čestitam vaše kumstvo u Sabornoj crkvi u Beogradu i nadam se da to neće biti samo jedan novi marketinški potez nego da ćete se malo i usaglasiti sa vrhom crkve po pitanju nekih etičkih i nacionalnih tema, kao što je tema KiM. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Na osnovu čega vi sad imate pravo na repliku?

(Dragan Vesović: Pomenuo je Srpski pokret Dveri.)

Može, ali kada izađe jedan od vas dvojice.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, tačno je ono što je rekao gospodin Kostić. On će da putuje u Skadar 30. novembra, ali ne o svom trošku, nego o trošku države Srbije, kao predsednik Odbora za dijasporu. Imaju sedam poslanika, dragi građani Srbije, a imaju predsednika Odbora za dijasporu i Srbe u regionu. I onda kaže – vlast teroriše opoziciju u Srbiji i ne da joj njena prava.

Mislim da barem deset poslanika SNS-a može da bude predsednik Odbora za dijasporu i Srbe u regionu, ali smo vama ustupili to mesto upravo zato da bismo poštovali prava manjine u ovom parlamentu. Dakle, putovaćete vi, gospodine Kostiću, u Skadar, ali o trošku države Srbije, ne o svom trošku. To je važno da se naglasi.

Što se tiče odnosa prema Albaniji, dragi građani Srbije, poslanici SNS-a su u poslednje tri godine najmanje četiri puta, koliko sam uspeo da izbrojim za ovo kratko vreme, boravili u Tirani i upravo zahvaljujući naporima poslanika SNS-a, zahvaljujući politici Vlade Republike Srbije, zahvaljujući politici predsednika Republike Aleksandra Vučića, Srbi u Albaniji su prvi put posle 70 godina, još od vremena Envera Hodže, priznati kao etnička zajednica u Republici Albaniji. Ali to nije zahvaljujući politici pokreta Dveri nego zahvaljujući politici SNS-a.

Što se tiče stranih plaćenika, sad ću da vam kažem nešto. Vaš predsednik Boško Obradović, evo ga tekst u „Iskri“ – inače, ljotićevisko glasilo štampano u Minhenu, pošto su Ljotićevci svi pobjegli u Nemačku kod svojih nemačkih gospodara – „Demokratska laž i svetlo istine“. A onda kaže – „Nova iskra“, u Čačku, na dan Svetog Ilije 2001. godine.

Zašto ovo govorim? Gospodine Kostiću, vi to možda ne znate, ja sam se nekada time bavio, kad sam bio mlađi. Taj isti Milan Stojadinović o kome ste govorili ustanovio je, zahvaljujući policiji, da se Dimitrije Ljotić, vaš ideološki otac, finansirao preko tzv. tehničke pomoći, organizacije iza koje je stajala nacistička Nemačka. Ako neko nema prava da priča o stranim plaćenicima, to ste vi.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Martinoviću.)

Vi ste bili strani plaćenici, a ostali ste to i dan-danas.

PRESEDAVAJUĆI: Za repliku su se javili i Dragan Vesović i Ivan Kostić.

(Ivan Kostić: Spomenuo me je.)

Jeste vas spomenuo, ali vi ste ovlašćeni predstavnik poslaničke grupe. Nemam ništa protiv da vašu ulogu preuzme kolega Vesović, ali ne možete po istom osnovu dva puta da dobijete repliku.

Izvolite, gospodine Vesoviću.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Mnogo je osnova, a nadam se da će moje pravo na repliku trajati bar malo duže, kao što je kod kolege Martinovića bilo.

Prvo bih gospođi ministarki rekao da oni koji me dugo poznaju znaju da sam grlat ali nisam agresivan. Proverite. Ja ovako pričam u kući. Tačno je da to ponekad liči da se svađam i da vičem, ali to nije, to je moj način komunikacije.

Siguran sam da je kolega Martinović znao da ja nisam Veljković, Veljović, nego da sam Vesović, isto onako kao što ja znam da je on Martinović. I ja tu nemam problem.

(Aleksandar Martinović: Izvinjavam se.)

Prihvaćeno, jer zaista nema problema.

Nije lepo da mi budemo tzv. srpski pokret dveri, jer nikada iz mojih usta niste čuli da ste tzv. srpska napredna stranka. Još je manje lepo da dve stranke koje vežu identična ili slična patriotska osećanja jedna drugoj pričaju o Kosovu i Metohiji. Niti možemo da budemo svi sa KiM, niti možemo svi da budemo iz Kraljeva, Beograda ili sa bilo kog mesta. Svi smo jedno i zovemo se Srbi. Ružno je – a sigurno u meni nikada nećete imati oponenta za te delove priče – kada ovakvim pričama dajemo povod nekim trećima da se naslađuju. Nema potrebe da o tome pričamo.

Što se putovanja tiče kao predsednik Odbora za dijasporu, lep je manir vlasti uvek bio da onima koji su u manjem broju daju rukovođenje nekim od skupštinskih odbora. Na moju žalost, to nije ispoštovano u većem broju slučajeva, al' vaša politička procena je da je to tako ispravno. Tako da kada bude putovao gospodin Kostić, neće putovati sam, sigurno će ići, ili vrlo verovatno, i potpredsednik Odbora, koji je iz SNS-a. I ako ko putuje..., nećemo o tome. Nemojmo oko stvari za koje nema mesta sporu da se spore oni koji o njima isto misle. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Izvinjavam se kolegi Vesoviću.

Zaista, kolega Vesoviću, nisam imao nameru da vas uvredim, pogrešno sam izgovorio vaše prezime. Vi ste korektan čovek i zaista mi je žao što sam vam prezime pogrešno naveo. Ali ono što nije pogrešno, to je ideologija pokreta kom vi pripadate.

(Ivan Kostić: Opet isto.)

Pa da, opet isto.

Vaš predsednik Boško Obradović kaže za demokratiju – to je ideologija gomile, površnosti, sujete, vladavina govornika, frazeraša i frazeopoklonika. Znao, to je govorio Hitler, to je govorio Musolini.

Mi u Srbiji u Drugom svetskom ratu imali smo dva dominantno antifašistička pokreta – partizanski i ravnogorski. Nažalost, imali smo jednu malu, doduše beznačajnu, grupicu ljudi koji su pripadali tzv. narodnom pokretu „Zbor“, u narodu omraženi kao ljotićevci, četnici su ih zvali krdžalije. Vi ste njihovi ideološki sledbenici. Ma koliko vi sad to pokušavate da zabašurite, da to gurnete pod tepih, da se predstavite da ste nešto drugo, vi ste ideološki sledbenici onih koji su...

Neki dan me je Boško Obradović udario mišem. Ja sam rekao u sebi – ma, ovo je još i dobro. Znao šta su radili vaši ideološki očevi, osnivači ove ideologije? Na primer, Marisav Petrović – on je vodio đake u Kragujevcu 21. oktobra 1941. godine na streljanje da bi pokazao koliko je veran nemačkom okupatoru.

Vi nastavljate tu ideologiju. Ja da vam kažem, bez ikakvog uvijanja i bez ikakvih rukavica. Nastavljate fašističku ideologiju jedne male grupe ljudi koja u srpskom narodu nije predstavljala ništa ali je, nažalost, zbog zlih prilika u Drugom svetskom ratu, uspela nekako da preuzme vlast, ili deo vlasti, u onome što se zvalo „Nedićeva Srbija“.

A što se tiče putovanja u Albaniju, ne putuje, koliko ja znam, gospodin Miodrag Linta, nego putuje moj uvaženi kolega Aleksandar Marković. Ali da bi građani Srbije znali, ne idete vi tamo zato što mnogo volite Srbe u Albaniji, nego

zato što ste – vama se obraćam, gospodine Kostiću – predsednik Odbora za dijasporu i Srbe u regionu. I ne idete vi u Albaniju o svom trošku, nego o trošku države Srbije. Prema tome, očigledno je da taj vaš patriotizam ima nekako svoj novčani izraz.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Ivan Kostić.

IVAN KOSTIĆ: Da odgovorim gospodinu Martinoviću, zbog građana Srbije.

Što se tiče ideologije, Srpski pokret Dveri je, mogu slobodno reći, posle 2000. godine prva organizacija, da li nevladina i politička u to vreme, koja je pisala u svome časopisu o zlu fašizma na teritoriji Srbije, o zlu fašizma na teritoriji Evrope i da fašizam i tekovine koje su donete sa strane sada podržava vaša poslanička grupa i vaša stranka, a to su vaši prijatelji sa Zapada. Znači, fašizam je nastao u Nemačkoj i Italiji, i to su te ideologije.

Lično ne prihvatam podelu na levicu i desnicu, ja prihvatam samo podelu na, kako su rekli ruski mislioci krajem 19. veka, slavjanofile i evropejce. Mi smo slavjanofili, a da li ste vi evropejci, da li su vaši članovi evropejci, u to čisto sumnjam. Znači, ta podela na levicu i desnicu u srpskom narodu nikad nije postojala i nije autentično naša.

Što se tiče putovanja, mogu slobodno da kažem, a mogu da posvedoče ljudi koji su nekoliko puta išli sa nama, da sam lično, nažalost je tako, sam sebi platio put kao predsednik Odbora za dijasporu i Srbe u regionu, dva puta. Dva puta sam platio put. I da kažem, naša delegacija kad ode, najponizniji smo od svih delegacija kada se negde pojavimo. O tome pitajte ljude koji voze kola, o tome pitajte narodne poslanike koji idu, i kolike su dnevnice, kakvi su dočeci i kako se ponašaju drugi ljudi prema našim delegacijama. Tako da povedite malo računa da, kada neko ide da predstavlja Republiku Srbiju, predstavlja u svetlu kako zaslužuje, a ne da idemo kao zadnji bednici. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, zbog građana Srbije, da bismo mi ovde potpuno raščistili ko je ko, ja sam, gospodine Kostiću, Srbin, volim ovu državu i borim se da ona ide napred, kao i sve moje kolege iz Poslaničke grupe Srpske napredne stranke.

Da imate veze sa Dimitrijem Ljotićem i „Zborom“, to kaže vaš predsednik Boško Obradović u časopisu „Nova iskra“. Kaže, citiram gospodina Obradovića, inače velikana srpske političke misli: „Zato ne treba propustiti nijednu priliku da se posvedoči ovo novo stanje političke svesti u srpskom narodu i da se dopuni političkim načelima i smernicama 'Zbora' i Dimitrija Ljotića“. To kaže gospodin Boško Obradović. Dakle, vi jeste nastavljači „Zbora“ i Dimitrija Ljotića.

A da je to tako, govore tri stvari. Vaše prijateljstvo sa Ivanom Pernarom, koji otvoreno odaje počast navodno streljanim ustašama u Blajburgu – kažem navodno zato što u Blajburgu nijedan ustaša nije streljan – vaše prijateljstvo sa profašističkom političkom partijom iz Bugarske Ataka, koja traži da se četiri srpska okruga pripoje tzv. sanstefanskoj Bugarskoj, i na kraju krajeva, vaše prijateljstvo sa i vaša čestitka, vašeg predsednika, ovoj profašističkoj i pronacističkoj političkoj grupaciji u Nemačkoj koja se zove Alternativa za Nemačku.

Vi kad kažete da imate prijatelje u svetu, vaš prijatelj nije Putin. Vi nemate prijatelja u Kini. Vaši prijatelji su ustaše, vaši prijatelji su velikobugarski fašisti i vaši prijatelji su nemački neonacisti. Možda su to vaši prijatelji, ali to nisu prijatelji Srbije i to nisu prijatelji srpskog naroda.

Srbija pod vođstvom Aleksandra Vučića i Srpske napredne stranke hoće da za prijatelje ima i Rusiju, i Evropsku uniju...

(Predsedavajući: Privedite kraju, gospodine Martinoviću.)

... I Sjedinjene Američke Države; gledamo da sačuvamo naše nacionalne i državne interese, ali sa fašistima, bilo gde u svetu, nećemo da imamo nikakve veze.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Ivan Kostić: Replika.)

Mislim da ste dovoljno jedni drugima rekli.

Nastavljamo dalje sa radom.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Opet moram da budem neko ko prekida žurku, ali moram da iskoristim dva-tri minuta. Nisam dobio bio repliku iako me je gospodin Martinović bio poimence prozvao, niste mi bili dali, ali svejedno.

Dakle, mi smo protiv ovih zakona i ugovora, iz razloga koje sam naveo.

Što se tiče Kosova i Metohije, samo mala ispravka. Ja nisam, i to može čak i gospođa ministarka da posvedoči, ovde paušalno delio etikete; govorio sam i pohvalio da ima truda, da je vidljiv trud da se donekle sačuva i ton interpretativnim odredbama, fusnotama itd. Samo sam pomenuo, ne slučajno, priču o klin-čorbi – da se može lako dogoditi da se te fusnote ili pahuljice istope pa da onda ostane praktično međunarodni sporazum sa kosovskom državom ili tzv. kosovskom državom.

Moram da ispravim, nije mnogo važno ali prosto zbog javnosti, da nisam član niti stranke niti kluba Vuka Jeremića – tako da je to još jedna stvar, trebalo bi da mi se izvini kolega Martinović – ali jesam podržao njegovu predsedničku kandidaturu i mislim i sada kao i juče da je on bio, zapravo, najbolji kandidat za predsednika Srbije. Nisam u njegovoj stranci, imao sam milion primedbi na

njegovu kampanju i, kažem, nisam član njegovog poslaničkog kluba, ali mislim da nije bio loš ministar spoljnih poslova. Ovaj čuveni primer, koji se često poteže, sa žalbom međunarodnom krivičnom sudu, mislim da je, prosto, prošlo kako je prošlo. Teško da, kao što vidimo, Srbi mogu na bilo kom sudu dobiti i postići neku veću pravdu. Mislim da je licemerno optuživati bilo koga da je loše postavio pitanje i da su zato izgubili.

Za informaciju kolegama i javnosti, na tom procesu smo izgubili za jedan glas, doslovno za jedan glas, i to tako što se predsednik suda ili predsedavajući suda, uzgred rečeno, iz Kine, povukao sa mesta i onda nije mogao da učestvuje u glasanju, iz zdravstvenih razloga. Tako smo izgubili taj spor. Nikada nismo bili bliže, ako smem da kažem, pobedi nego tada, prilikom te žalbe koju je tadašnje ministarstvo spoljnih poslova podnelo.

Što se tiče Kosova, Slaviše Ristića, to je takođe greška. On već mesecima ne prima platu – jer je, mislim, prešao na rad u Skupštini – od države Srbije. Naravno da ima kolega i ovde, i sa ove strane i sa te vaše strane, koji su sa KiM, i to je lepo. Naravno da primaju, i zdravstvo i školstvo dobijaju plate iz budžeta Srbije, i to je takođe lepo. Ali budimo poštteni ili budite iskreni pa priznajte da je to posledica nekog minulog rada i minule borbe nekih vlada i nekih predsednika vlada, ili premijera, koji su pravili greške sigurno ali i činili neke dobre stvari, i treba svima priznati. Neko je izgubio glavu, neki su izgubili vlast upravo zbog toga što su branili ili pokušavaju da brane KiM i državu Srbiju na KiM.

Odakle to malo prerogativa koje država Srbija još ima, od Slobodana Miloševića, to moram da kažem, preko Zorana Đinđića, Vojislava Koštunice, pa čak i Borisa Tadića? Plašim se da su neki koji su sada na vlasti a koji su se kleli kako će vratiti Kosovo u ustavnopravni sistem Srbije na vlast došli baš zato što su obećali da se neće na taj način boriti protiv Kosova i Metohije.

I nisu replike niti poslovnici prilika da raspravljamo o Kosovu i Metohiji u ovoj skupštini, nego da zakažemo posebnu sednicu da razgovaramo o tome, kažemo ko šta ima, a ne da se ovde u replikama takmičimo ko je veći Srbin. Ja to, inače, nikad nisam činio i uvek sam pokušavao da poštujem demokratske procedure i ne kradem i ne trošim vreme poslanika u Skupštini. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, evo ja se izvinjavam gospodinu Vukadinoviću što sam rekao da je poslanik Vuka Jeremića. Ali, dozvolite, ja sam sad u jednoj misaonoj dilemi. Kaže gospodin Vukadinović – ja sam podržao kandidaturu Vuka Jeremića, bio sam prisutan i kad je Vuk Jeremić formirao partiju, ali ja nisam član političke partije Vuka

Jeremića niti sam ja poslanik Vuka Jeremića. Je l' tako, jesam li vas dobro razumeo, gospodine Vukadinoviću?

Ima jedna komedija Branislava Nušića koja se zove „Opštinsko dete“. Meni vi delujete, nemojte da se uvredite, kao opštinsko dete. Vi niste ničiji. Bili na listi DSS-a, kaže – ja nemam veze sa DSS-om; 2012. bio na listi kao predstavnik vlaške nacionalne manjine, kaže – ja nisam Vlah, ja sam Srbin; jesam podržao kandidaturu Vuka Jeremića, al' nemam veze sa Vukom Jeremićem. A čiji ste vi, gospodine Vukadinoviću? Kažite mi koju politiku, koje stranke, koje ličnosti vi podržavate u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Čiji ste vi? Koštuničin niste, Tadićev niste, od Vuka Jeremića niste. Čiji ste? Predstavljate sami sebe.

Kad već podržavate, ili ste podržavali kandidaturu Vuka Jeremića, koji nije baš sjajno prošao na tim izborima... Jeste da je pobedio Aleksandra Vučića sa 5% glasova, ali moglo je i bolje. Ipak je to jedna velika politička ličnost, čudi me da nije mogao da osvoji malo više glasova...

(Đorđe Vukadinović: Nije me slušao.)

Nije vas slušao? Moguće.

Budući da ste podržali kandidaturu gospodina Vuka Jeremića, nemojte da zaboravite, gospodine Vukadinoviću, vi koji nam držite lekcije o Kosovu i Metohiji, ne samo da je za vreme Vuka Jeremića zatraženo mišljenje od Međunarodnog suda pravde na način da je to bilo štetno po državne interese Republike Srbije, jer vi ste znali, nemojte sada da se pravite nevešti, kao malo nam je falilo da prođe naše mišljenje. Znali ste vi veoma dobro – ne vi lično, znao je Vuk Jeremić kao ministar spoljnih poslova – sastav veća Međunarodnog suda pravde koje će da donosi odluku i koje će da postupa u predmetu Republike Srbije, i znali ste vi unapred kakva će odluka da bude, ali ste kupovali vreme, i pokušali ste da prevarite građane Srbije kako navodno tražite zaštitu od Međunarodnog suda pravde a u stvari ste unapred znali kakav će ishod da bude. To je jedna stvar.

Druga stvar, vi koji branite Kosovo i Metohiju, za vreme Vuka Jeremića medijaciju nad KiM je preuzeo Euleks, a ne Unmik.

(Predsedavajući: Kolega Martinoviću...)

Dakle vi ste ti, vi ste nastavljač te politike koja je degradirala Misiju UN na Kosovu i Metohiji i to prebacila na, vama tako mrsku, Evropsku uniju.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Đorđe Vukadinović.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Prvo da raščistimo ono što je manje važno. Predstavljam sebe i svoje stavove, koji se, naravno, u nekoj razvojnoj evoluciji nisu menjali svih ovih godina. Stavove koji su, uzgred rečeno, bili bliski većini vas koji sedite ovde u ovoj skupštini; ne svima, naravno, ali velikoj većini, a verujem i velikoj većini

građana Srbije. To je što se tiče koga predstavljam, dakle sebe. Neko me ceni, neko ne; o tome će odlučivati opet neko drugi, a na kraju krajeva, sami građani.

Što se tiče Vuka Jeremića, nije mi iz oka ispao, smatram i ponavljam, nije bio loš ministar. Mogao je biti i bolji, ali nije bio loš ministar spoljnih poslova. Kamo sreće da smo imali više takvih i boljih od njega.

Što se tiče onog najvažnijeg, niko se ovde, ja sam poslednji neko ko će se boriti i pozivati neodgovorno na ratne trube i ostalo, ali, kao što znate, ja ovde propagiram, koliko se može, toleranciju i dijalog u Parlamentu i gotovo nikoga nikad nisam vređao. Čak nisam nijednom pomenuo ni vašeg predsednika niti stranku, tako da niste imali pravo čak ni na repliku, dobili ste prvi put, preko veze. Ali nije važno, nije loše da ponešto i raščistimo ovako.

Dakle, ja sam rekao, i to je druga bitna stvar koju sam rekao u ovom parlamentu u proteklih godinu i po dana ili barem po čemu je zapamćeno, jedno je ono kad sam rekao šta sam imao vašem predsedniku u lice tu kada je bio, i on meni, naravno, svašta. Ali druga stvar je kad sam rekao – svi mi da se sastavimo, i vlast i opozicija, jedva bismo jednu poštenu, koliko-toliko dobru, kvalitetnu vladu sastavili. I to zaista mislim, i mislim da to misle i građani Srbije. Ako i to možemo.

I zato dajte da tražimo zaista tačke sabiranja. Ne radi neprincipijelnosti, ne radi lažne opozicije, ne da bismo glumili opoziciju. Ja znam da vama najviše odgovara jedna vrsta opozicije – ili konstruktivna, koja zapravo radi i priča ono što vi želite samo na drugi način, ili pak neka bukačka i neodgovorna, jer onda možete u nju upirati prstom. Ja, na žalost ili na sreću, nisam nijedna od tih vrsta opozicije, ali jesam uvek neko sa kim se može ozbiljno i odgovorno razgovarati o svemu, pa i o Kosovu i Metohiji, pa i o kineskom kreditu, i o Evropskoj uniji. Ne zato što sam apriori protiv, nego da vidimo da li može bolje.

A ponavljam, i završavam time, mnogi su ovde na vlasti upravo zato što su obećali, ili namignuli ili negde stavili do znanja da će uraditi nešto što prethodnici nisu hteli, ili nisu smeli ili mogli da urade. Uz sve greške koje su ti prethodnici napravili, kažem, od Slobodana Miloševića, preko Zorana Đinđića, Vojislava Koštunice, pa čak i Borisa Tadića, kojeg smo zajednički kritikovali, verovatno s razlogom. Nažalost, neki su uradili neke stvari koje sam Boris Tadić i koje ta prethodna vlada i taj Vuk Jeremić nisu hteli ili smeli pa sad izgleda, njegova borba za Kosovo...

(Predsedavajući: Privedite kraju, kolega Vukadinoviću.)

Nadam se da ćete i vi, uz sve greške koje pravite, pre ili posle početi da malo ozbiljnije pričate o tome, i da pričate i sa opozicijom, ali ne sa onom opozicijom koja je vaš glas iz stomaka već sa opozicijom koja zaista želi dobro ovoj državi. A ne slažemo se, na kraju...

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Dame i gospodo narodni poslanici, budući da gospodin Vukadinović kaže da ovde predstavlja sam sebe, ja se više neću javljati za reč. Ja sam predstavnik jedne političke partije i toga se ne stidim, predsednik Poslaničke grupe SNS i nekako ne priliči da polemishem sa čovekom koji predstavlja samoga sebe u Narodnoj skupštini, uz sve dužno poštovanje prema njegovoj ličnosti.

Ali zbog građana Srbije, da bismo znali tačno o čemu se radi, prema depešama Vikiliksa, Vuk Jeremić je tražio od Amerikanaca da se odloži proglašenje tzv. republike Kosovo dok Boris Tadić ne pobedi na izborima za predsednika Republike i dok ne položi zakletvu. Vi me ispravite ako grešim. Boris Tadić je položio zakletvu kao predsednik Republike, ako se ne varam, na Sretenje, 15. februara 2008. godine, 17. februara su privremene institucije samouprave u Prištini proglasile tzv. nezavisnost republike Kosovo. Dakle to je bilo u vreme Vuka Jeremića i vaš Vuk Jeremić je to tražio od svojih prijatelja Amerikanaca da urade.

Još jedna stvar, ne znam da li se slažete, budući da podržavate Vuka Jeremića, sa stavom njegovog pravnog savetnika, advokata Vladimira Gajića, koji je rekao da podržava presudu protiv Ratka Mladića zato što je „Ratko Mladić komunistički general koji je bacio ljagu na srpski narod“.

PRESEDAVAJUĆI: Završili smo sa replikama.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Dame i gospodo, drugarice i drugovi, uvažena gospođo ministre sa svojim saradnicima, Pokret socijalista – Narodna seljačka stranka – Ujedinjena seljačka stranka će u danu za glasanje glasati za ova četiri zakona, jer Srbija mora vrlo intenzivno da radi, da se izgrađuje, ne bi li što pre nadoknadila ono što su zlikovci koji su do 2012. godine uništavali sve čega su se dočepali gotovo upropastili. Sve to treba nadoknaditi.

I ova rasprava u ovom parlamentu danas je pokazala da u stvari ni u Parlamentu ne postoji posebna podela na levičare i desničare, na rusofile i evropejce, na mršave i debele, već podela na one koji žele da rade isključivo i samo u interesu Republike Srbije i one koji gledaju isključivo sopstveni interes, razmišljajući o nekim budućim izborima, omalovažavajući svaki potez koji ova Vlada čini sa izuzetnim naporom, vrlo promišljeno, vrlo odmereno, da ne bi napravila bilo kakvu grešku i propust kakvi su činjeni u prethodnom periodu.

Bilo bi divno da mi ne moramo da uzimamo zajmove već da možemo iz sopstvenog budžeta sve ovo da finansiramo, ali je sasvim logična odluka o kojoj smo već više puta govorili ovde, i kad je bio ministar finansija prisutan, da mi iz budžeta vraćamo zelenaške kredite koji su zaključivani u neka druga vremena, da ih vraćamo i povoljnijim kreditima, a ovako povoljne uslove za izgradnju

vodovoda i kanalizacije u Knjaževcu, Paraćinu, Vrbasu i Kikindi znaće najbolje da ocene građani tih gradova kada to bude završeno. Znaće da cene i poštuju svi građani Republike Srbije kada se intenzivno krene ka rekonstrukciji pruge, makar i u ovom početnom delu, između Beograda i Stare Pazove, jer svaka korisna sitnica koju mi ovog trenutka učinimo od nemerljivog je značaja za Republiku Srbiju.

Ono što posebno želim da podvučem jeste da nijedan od ovih sporazuma, niti bilo šta što je ova Vlada Republike Srbije učinila, ničim ne ugrožava status AP Kosovo i Metohija kao sastavnog dela Republike Srbije. To građani Srbije treba da znaju, i mislim da znaju, i sve ove priče da mi sada treba da sačekamo da uspostavimo puni kapacitet vlasti na teritoriji AP Kosovo i Metohija da bismo prema toj pokrajini nešto gradili i radili su stvarno besmislene i jedan potpuni nonsens.

Srbi koji žive na Kosovu i Metohiji niti žele, niti ima razloga, niti treba da čekaju neka buduća vremena koja će zasigurno doći, jer povlačenja priznanja koja slede, a dolaze zato što ova Vlada vodi vrlo aktivnu politiku, jasno nama ukazuju da će Kosovo i Metohija ostati sastavni deo Republike Srbije, da će to biti autonomna pokrajina u potpuno istom statusu, onom kakav je predviđen u ovom Ustavu, u istom rangu kakav status ima i AP Vojvodina.

Prećutkuje se da je jedna od najvećih gluposti, u stvari to nije glupost, nije čak ni neznanje nego zla namera Vuka Jeremića dovela u pitanje ne samo brzinu kojom će se ispuniti uslovi za ponovno vraćanje pod puni kapacitet teritorije koja je trenutno, po Rezoluciji 1244, pod malo drugačijom jurisdikcijom, nego je uopšte dovela u pitanje da li će do toga doći. Da su ostali na vlasti ijedan dan duže od 2012. godine, mi danas ne bismo razgovarali na ovaj način na koji razgovaramo o izvesno blisko budućem vremenu kada je u pitanju status AP Kosovo i Metohija, onakav kakav ona i zaslužuje, kao sastavni deo Republike Srbije.

Nemojte da vas čude ni raznorazni zloradi komentari ovde, a građani Srbije znaju da je Klinički centar u Nišu projektovan još davne 2008-2009. godine, i priče o tome da se sad prosecaju i otvaraju posebna vrata da bi mogla da se unese oprema, mašine koje su neophodne za rad tog kliničkog centra.

Znate, njima je nepojmljivo da neko – nažalost, bolje bi bilo da je to bilo dobro isprojektovano kada je projektovano 2009. godine – radi nešto što je korisno da bi se mašine unele. Oni su sve vreme vladavine jedino otvarali vrata, razvaljivali vrata da bi mašine iznosili iz fabrika, da bi iznosili opremu iz naših kliničkih centara, da bi uništavali sve čega se dotaknu i nije čudo ako je Z.Ž. sa Z.Ž-om zaključivao zelenaške ugovore sa 10% mesečne kamate, što danas Srbija, umesto da iz budžeta finansira sve ove projekte o kojima mi treba da odlučimo i da ih podržimo, mora ipak još uvek da uzima kredite. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, pa evo danas da završimo ovu raspravu o najvažnija četiri sporazuma, koje smo imali prilike juče i danas da razmatramo. Ono što treba reći jeste da su oni pre svega u interesu građana i budućnosti Srbije.

Potpuno je neshvatljivo, što smo danas imali prilike da čujemo u raspravi, da pojedine političke stranke, nazivali oni sebe pokretom ili političkom strankom, govore o tome da treba deliti Srbiju i da se uopšte ne treba infrastrukturno saobraćajno povezivati. Pa razvoj jedne države i ekonomija ne mogu bez razvoja infrastrukture i saobraćaja.

I sve zemlje Evropske unije u formatu 16+1 Kinu gledaju kao strateškog partnera u pogledu infrastrukture i projekata koje ona izvodi. Ne postoji država u svetu koja će na najsavremeniji mogući način, u što kraćem roku, na najkvalitetniji način da izgradi brze pruge i dostigne određene standarde, utrkuju se mnoge evropske zemlje, kao što je Francuska, ali Kina je danas najprosperitetnija država u tom pogledu.

Velika je čast imati investitora u državi i imati određenu mogućnost da radite sa njima na takvim projektima, zato što je to karta za budućnost i naše dece i države Srbije. Stoga je potpuno neshvatljivo gledište pojedinaca koji su danas imali prilike da nam govore o tome da ne treba pruga da ide, ne znam, kroz Rašku, ne treba da ide na određenu stranu. Treba da ide na sve strane, ali ono što je za sada zacrtano, zacrtano je nacionalnim planovima i programima.

Na kraju krajeva, Železnice Srbije su sve te svoje planove, zajedno sa Ministarstvom saobraćaja i građevine, stavile na sajt i postoji jedna karta Srbije gde stoje svi projekti, na potpuno transparentan način, koji su započeti, koji su predviđeni i koji su ugovoreni. To mogu svi građani Srbije da vide, znači koliko je ova Vlada, koliko je Ministarstvo radilo na ovim projektima i na kraju krajeva tek dolazi ratifikacija sporazuma kada dođete do toga da je to uokvireno na jedan finansijski način i potpisano od strane dve države.

Znači to je jedan vrlo težak, mukotrpan rad i zahteva veliki napor svih institucija, državnih organa i političkih predstavnika države. Stoga zaista na današnji dan, kada budemo glasali za ove sporazume, treba da razmišljamo o tome da mi otvaramo svoju ekonomiju, razvoj svoga društva za narednih 20 i 30 godina.

S druge strane, ono što je potreba da dalje razvijamo, odnosno da rekonstruišemo, to je vodovodna i kanalizaciona mreža u Republici Srbiji i očito se pokazuje od strane KfW-a, državne nemačke banke, koja je na osnovu sporazuma dve vlade potpisanog 2014. godine jako mnogo uradila po tom pitanju

da zaista svega 70% budu krediti a 30% donacije u onom ekspertskom smislu, da pomognu Srbiji da se ono što nije rađeno skoro od osamdesetih godina na jedan potpuno reformski način sada uradi.

Moram vam reći da smo mi dosada imali projekte završene u osam gradova, kada pričam o 2012. godini, a da je novih 15 opština do dana današnjeg ušlo u ovakve programe. Ono što je evidentno jeste da su kamatne stope, koje su od 2012. za ove projekte odobravane, svake godine, po svakom programu, sve više i više padale. Iznosile su 6,17% 2012. godine, da bi sada, 2017. godine, iznosile 1,1%.

Mnogo znači zameniti azbestne cevi u jednom Paraćinu, smanjiti količinu arsena u kikindskom vodovodu, znači obezbeđujete zdravlje ljudi koji žive u tim gradovima. Naravno da treba obezbediti i Knjaževac i druge gradove koji su u ovom programu, za koje govorimo da se 70% pitke vode odliiva iz same mreže. Time postizemo jedan potpuno efikasan način funkcionisanja komunalnih službi, ali bogami radimo i ono što je, na kraju krajeva, Fiskalni savet u svojim izveštajima rekao, da treba investirati sve više u programe koji podižu nivo kvaliteta života kad je u pitanju zaštita životne sredine.

Ono o čemu danas mislim da smo malo pričali, to su ugovori koji se odnose uopšte na Transportnu zajednicu. Više je negde skrenuta rasprava u delu da li je Kosovo tu entitet, posebna celina, da li Srbija nije razmišljala o tome na koji način pristupa učešću i potpisivanju od strane međunarodnih organizacija, a mislim da je to jedna floskula koja pokušava od nekih stranaka da se non-stop ponavlja kao mantra. Srbija ima nedvosmislen stav o tome i on je od 2012. godine isti.

Postoji način na koji se potpisuju međunarodni sporazumi. Vlada uvek donosi instrukcije za potpisivanje toga. Na osnovu instrukcija Ministarstva spoljnih poslova uvek postoji ta fusnota. Da li ona nekome smeta ili ne smeta, ona je obavezna, jer pokazuje celovitost integriteta i teritorijalnog jedinstva kad govorimo o Republici Srbiji. Znači da Kosovo ne postoji uopšte kao poseban deo teritorije Republike Srbije i o tome nema uopšte bilo kakve dileme. Svako ko pokušava da u svojim raspravama to inicira kao deo eventualno nekog priznanja Kosova od strane Republike Srbije, pokazuje samo zloradost i napade na Vladu Srbije u jednom procesu u kom želi da rešava probleme koji se tiču ljudi koji žive na Kosovu i Metohiji.

Ono što treba reći to je da Srbija više ne želi da gubi građane, ne želi da gubi na politici kada pričamo o Kosovu i Metohiji. Želimo da pobeđujemo u tome, želimo da naši ljudi mirno i spokojno žive tamo, da zajednica srpskih opština zaživi i da mi znamo da deca koja žive tamo mirno spavaju. U interesu svega toga, kod svakog sporazuma će ta fusnota pokazivati jedan principijelan

politički stav o tome i kako gledamo na Briselski sporazum i kako se ponašamo u međunarodnim organizacijama.

Zbog toga uopšte, da završim, današnja četiri sporazuma su važna za Srbiju. Oni su oličenje vođenja spoljne i unutrašnje politike i predsednika države Aleksandra Vučića i predsednice Vlade Republike Srbije Ane Brnabić, ali i svih narodnih poslanika koji čine ovu skupštinsku većinu. Mislim da ćemo u danu za glasanje, a to je danas, imati prilike da se pozitivno izjasnimo o svemu ovome. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih, zaključujem zajednički jedinstveni pretres o predlozima zakona iz tačaka 1– 4 dnevnog reda.

Saglasno članu 87. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine, određujem 24. novembar 2017. godine, sa početkom u 14.00 časova, kao dan za glasanje o tačkama dnevnog reda Četvrte sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

(Posle pauze – 14.05)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovani narodni poslanici, pre nego što pređemo na odlučivanje, potrebno je da utvrdimo kvorum.

Podsećam vas da je članom 88. stav 5. Poslovnika Narodne skupštine predviđeno da kvorum za rad Narodne skupštine u danu za glasanje postoji ako je na sednici prisutna većina od ukupnog broja narodnih poslanika.

Molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 129 narodnih poslanika, odnosno da je prisutna većina od ukupnog broja narodnih poslanika i da, prema tome, postoje uslovi za rad i odlučivanje.

Pre nego što pređemo na odlučivanje o predlozima zakona, podsećam vas da, na osnovu člana 105. stav 3, tačaka 4. i 6. Ustava Republike Srbije, Narodna Skupština odlučuje o zakonima kojima se uređuje javno zaduživanje, zaključivanje i potvrđivanje međunarodnih ugovora većinom glasova svih narodnih poslanika.

Imajući to u vidu, prelazimo na odlučivanje.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O OSNIVANJU TRANSPORTNE ZAJEDNICE.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o osnivanju Transportne zajednice, u načelu.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 129, protiv – jedan, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, prihvatila Predlog zakona u načelu.

Podsećam vas da je sastavni deo Predloga zakona postao amandman na član 4. koji je podneo narodni poslanik dr Aleksandar Martinović, kojim je predviđeno da ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

Prema članu 196. stav 4. Ustava Republike Srbije, zakoni i drugi akti stupaju na snagu najranije osmog dana od dana objavljivanja i mogu da stupe na snagu ranije samo ako za to postoje naročito opravdani razlozi, utvrđeni prilikom njihovog donošenja.

Stavljam na glasanje predlog da se utvrdi postojanje naročito opravdanih razloga da zakon stupi na snagu ranije od osmog dana od dana objavljivanja.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 130, protiv – dva, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština posebno odlučila da postoje naročito opravdani razlozi za stupanje zakona na snagu u roku kraćem od osam dana od dana njegovog objavljivanja.

Pošto smo se izjasnili o ranijem stupanju na snagu zakona, pristupamo glasanju o Predlogu zakona, u celini.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o osnivanju Transportne zajednice, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 130, protiv – dva, uzdržan – jedan.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, usvojila Predlog zakona, u celini.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O ZAJMU ZA KREDIT ZA POVLAŠĆENOG KUPCA ZA PROJEKAT MODERNIZACIJE I REKONSTRUKCIJE MAĐARSKO-SRPSKE ŽELEZNIČKE VEZE NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE, ZA DEONICU BEOGRAD CENTAR – STARA PAZOVA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE, KOJU PREDSTAVLJA MINISTARSTVO FINANSIJA, KAO ZAJMOPRIMCA, I KINESKE EXPORT-IMPORT BANKE KAO ZAJMODAVCA.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit za povlašćenog kupca za Projekat modernizacije i rekonstrukcije mađarsko-srpske železničke veze na teritoriji Republike Srbije, za deonicu Beograd Centar – Stara Pazova između Vlade Republike Srbije, koju predstavlja

Ministarstvo finansija, kao zajmoprimca, i kineske Export-Import banke kao zajmodavca, sa ispravkom, u celini.

Molim kolege poslanike da se izjasne.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 130, protiv – jedan, uzdržana – dva.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, usvojila Predlog zakona.

Prelazimo na 3. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O ZAJMU IZMEĐU KfW, FRANKFURT NA MAJNI, I REPUBLIKE SRBIJE, KOJU PREDSTAVLJA MINISTAR FINANSIJA, ZA PROGRAM VODOSNABDEVANJA I KANALIZACIJE U OPŠTINAMA SREDNJE VELIČINE U SRBIJI V.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu između KfW, Frankfurt na Majni, i Republike Srbije, koju predstavlja Ministarstvo finansija, za Program vodosnabdevanja i kanalizacije u opštinama srednje veličine u Srbiji, u celini.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 130, protiv – niko, uzdržana – dva.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, usvojila Predlog zakona u celini.

Prelazimo na 4. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O IZMENAMA I DOPUNAMA FINANSIJSKIH UGOVORA 23.761, 24.745, 25.002, 25.198, 25.497, 25.610, 25.872, 81.657 I 82.640 IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE INVESTICIONE BANKE.

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o izmenama i dopunama finansijskih ugovora 23.761, 24.745, 25.002, 25.198, 25.497, 25.610, 25.872, 81.657 i 82.640 između Republike Srbije i Evropske investicione banke, u celini.

Molim kolege poslanike da se izjasne.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – 130, protiv – tri, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština, većinom glasova svih narodnih poslanika, usvojila Predlog zakona.

Povodom ukazivanja narodnih poslanika na POVREDE POSLOVNIKA Narodne skupštine, podsećam vas na odredbu člana 103. stav 6. Poslovnika, prema kojoj, ako i posle objašnjenja predsednika Narodne skupštine, odnosno predsedavajućeg, narodni poslanik smatra da je povreda učinjena, može zahtevati, bez prava na obrazlaganje, da se Narodna skupština, bez pretresa, o tome izjasni u danu za glasanje.

Saglasno navedenim odredbama Poslovnika, prelazimo na odlučivanje.

Narodni poslanik Marko Đurišić, na sednici 23. novembra 2017. godine, u 10 časova i 41 minut, ukazao je na povredu člana 86. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – dva, protiv – tri, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 23. novembra 2017. godine, u 10 časova i 46 minuta, ukazao je na povredu člana 27. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik mr Aleksandra Jerkov, na sednici 23. novembra 2017. godine, u 10 časova i 51 minut, ukazala je na povredu člana 88. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li su povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – dva, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Narodni poslanik Nemanja Šarović, na sednici 23. novembra 2017. godine, u 13 časova i 17 minuta, ukazao je na povrede čl. 27. i 107. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim da Narodna skupština odluči da li su povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – niko, protiv – jedan, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila nisu povređeni navedeni članovi Poslovnika.

Narodni poslanik Vjerica Radeta, na sednici 23. novembra 2017. godine, u 13 časova i 25 minuta, ukazala je na povredu člana 116. Poslovnika Narodne skupštine.

Molim vas da Narodna skupština odluči da li je povređen navedeni član Poslovnika.

Zaključujem glasanje i saopštavam: za – jedan, protiv – niko, uzdržanih – nema.

Konstatujem da je Narodna skupština odlučila da nije povređen navedeni član Poslovnika.

Pošto je Narodna skupština obavila razmatranje svih tačaka dnevnog reda ove sednice i odlučivanje o njima, saglasno članu 102. Poslovnika Narodne skupštine, zaključujem Četvrtu sednicu Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

(Sednica je završena 14.15 časova.)